

HLAS

NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh požehnává.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel: (312) 656 - 1050

Udržení českého vědomí, řeči
a novín v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIV. — Číslo (No.) 24.

Saturday June 17, 1989 (Sobota 17.6.1989)

Naši sousedé - věřící Poláci - se konečně začali živě zajímat o situaci církve v Československu

V „Informačním bulletinu Polsko - československé solidarity“ vyšel v č. 13 ze 7. února t.r. interview Krystyny Krauzové s pražským arcibiskupem kard. Tomáškem. Interview měl název „Církev v katakombách“. Protože do tohoto bulletinu nemohla polská státní cenzura zasáhnout, jedná se zřejmě o autentické znění otázek Krystyny Krauzové a odpovědí kard. Františka Tomáška. V polském katolickém časopise Gwiazda Morza, který vychází v Gdaňsku, vyšel v č. 8. z 9. dubna tentýž interview pod názvem „Osvobod' nás pravdou“. Od textu v Informačním bulletinu Polsko - československé solidarity se liší na některých místech stylisticky, což je zanedbatelné, ale také tím, že polská cenzura některé jeho části zabavila. Protože podle současných polských předpisů se v uveřejněných textech mohou (a vlastně musí) vyznačovat místa zabavená cenzurou - (a to s uvedením předpisu, podle kterého se tak děje) - má polský čtenář vždy možnost se dovědět, kde cenzura zasáhla.

Je poučné vidět, které pasáže interviewu vadí dosud v r. 1989 jinak už dosti liberální polské cenzuře. Přesto i ve zkomolené podobě představuje otisknutí rozhovoru v gdaňském časopise „Gwiazda Morza“ nepředstavitelný pokrok proti možnostem, které má kard. Tomášek,

chce-li promluvit k veřejnosti doma. Jeho slova jsou tak závažná, že si zaslouží, aby byla čs. veřejnosti předložena v úplnosti alespoň prostřednictvím rozhlasových vln. Profesor Antonín Měšťan přeložil text z gdaňského časopisu a doplnil jej tam, kde cenzura některé pasáže zabavila, textem z vratislavského „Inform. bulletinu.“

Z časových důvodů jsme museli některé části rozhovoru zkrátit a zmiňujeme se jen stručně o jejich obsahu.

Úvodem se v rozhovoru připomíná, že kard. Tomášek se právě podrobil v Brně lékařským prohlídkám. Z rozhovoru má však radost, už proto, že vždy rád přijímá hosty z Polska. Za 1. světové války sloužil v armádě a rád si s polskými vojáky zazpíval některou z jejich pěkných a myšlenkově hlubokých písní. Z války se vrátil jako invalida, do semináře mu lékař nechtěl dát vysvědčení, a tak musel na kněze studovat na vlastní odpovědnost. Jmenování kardinálem doktora Františka Tomáška překvapilo - to mu už bylo 76 let - a vzápětí nato byl jmenován také pražským arcibiskupem...

Otázka: Hlava katolické církve v Československu musí - zvláště dnes - řešit četné neodkladné problémy. Který z nich je nejpalčivější?

Tomášek: V poslední době mám

hodně starostí a problémů s tím, že chybějí biskupové v diecézích. A jedenáct je bez pastýřů. Diecéze bez biskupa je jako rodina bez otce. Máme diecéze, které čekají na biskupa dvacet i třicet let. Proč? Sv. Otec by chtěl hned obsadit tato místa, ale státní úřady mají v té věci poslední slovo a nechtějí přijmout kandidáty, které navrhuje. Navrhují nám vlastně kandidáty. Je pochopitelné, že v této věci je obtížné shodnout se na kompromisu. Proto jedenáct diecézí stále ještě nemá biskupa. U nás přebývá názor státních úřadů, že naše církve není římskokatolická, nýbrž spíše státněkatolická. To se projevuje i v tom, že uchazeči o studium v kněžských seminářích musí mít předeházný souhlas úřadů, aby mohli zahájit studium. Souhlas dostává průměrně 50 až 60 procent uchazečů, ostatní dostanou zamítnutí, a to bez udání důvodů. Také kněží mohou působit ve farnostech jen tehdy, dostanou-li k tomu povolení státních míst. Často takové povolení nedostanou, zvláště tehdy, jsou-li to osoby, které se snaží aktivizovat náboženský život ve farnostech. Máme teď velký počet kněží, kteří nemohou vykonávat svůj úřad. Musí pracovat v průmyslových závodech, v továrnách, na stavbách, obvykle jako tělesně pracující zaměstnanci.

Otázka: Také na Slovensku existuje tento problém. Někteří kněží - (tato otázka byla v gdaňském časopise cenzurována) - jsou zbaveni možnosti veřejně působit. Obvykle pracují jako fyzičtí pracovníci a stavbách po celé republice. Nejednou jsou šikanováni a pronásledováni. Nedávno jsem měla možnost mluvit s knězem Javorským, odsouzeným za nelegální kněžskou činnost na osm měsíců vězení. (Další už mohlo být otisknuto). Jak vypadá situace katolické církve na Slovensku?

Tomášek: Pokud jde o věřící, dá se říci, že na Slovensku je

Katedrála ve Wawelu, v královském hradě krakovském, zasvěcený sv. Václavu - (který tak spolu se sv. Vojtěchem, kněžnou Doubravkou a Jagellonci spojují naše bratrské národy) - patří k nejvýznamnějším památkám Polska. - V královských hrobkách odpočívá vedle polských králů také Tadeáš Kościuszko a polský básník Adam Mickiewicz.

podobná situace jako v Polsku. Tam existuje velmi hluboká křesťanská tradice. Kostely jsou přeplněné, ale chybějí kněží. Pokud jde o křesťanskou tradici na Moravě, je tam situace podobná jako na Slovensku. V samotných Čechách je tato tradice nejslabší. Způsobily to historické podmínky a také nynější politická situace. Když se tedy zeptáte katolíka, proč věří a proč je katolíkem, odpoví: „Vím - a proto věřím“. Je to výsledek jeho vlastních úvah a křesťanskou cestu si musel zvolit sám a musel si uvědomit, co dělá. Slovák na tutéž otázku odpoví: „Jsem katolík, protože jsem Slovák“.

Otázka: To znamená, že jde o národní tradici...

Tomášek: Dalo by se to tak říci...

V další části rozhovoru říká kard. Tomášek, že jen nepatrný počet zájemců o bohosloví může studovat; ostatní nedostanou státní povolení a také místa je málo. Dříve měla každá diecéze kněžský seminář a problémy s obsazováním farností nebyly. V roce 1949 zrušila vláda všechny semináře a zlikvidovala také bohosloveckou fakultu v Olomouci. Zůstala jen dvě učiliště - v Litoměřicích a v Bratislavě. Situace je katastrofální: v Čechách a na Moravě se dnes nedostává 1.500 kněží. Působí tam jeden kněz v pěti až šesti farnostech. Aspoň částečně mají situaci ve farnostech zlepšit kursy pro jáhny. A ještě smutnější - říká kard. Tomášek - je situace řeholí. Teprve letos souhlasila vláda s tím, že církve bude moci přijmout určitý počet (Dokončení na str. 10)

VŠEM NAŠIM STAROSTLIVÝM OTCŮM,
TATINKŮM, TAŤKŮM, TÁTŮM I DĚDEČKŮM,

(aby nezářlili na květnový Svátek matek) -
přejeme také k jejich Svátku Otců dobré zdraví,
životní pohodu a hřejivé vědomí, že jsou sloupem
celé křesťanské rodiny, která je má za všechno up-
římně ráda, i když někdy přece jenom na maminku
zbytečně „bručí“.

Redakce Hlasu národa.

Sloupek informací

**o brutálním potlačení
studentských demonstrací za demokracii
v Rudé Číně
čínskou lidovou armádou,
věrnou skalním komunistům ve straně,
o volebním vítězství
Federace svobodných dělnických odborů
„Solidarita” v Polsku
a o národních tužbách
obyvatel sovětského Uzbekistánu,
kteří také začínají toužit po svobodě.**

Skalni marxisté v Rudé Číně novým terorem prozatím zvítězili; jenomže touha po svobodě, naději a vlastním myšlení se nedá rozdrtit tanky ani utopit v krvi.

Peking. - Tisíce vojáků 27. armády, která na rozkaz skalních vládních komunistů brutálně rozdrtila studentské demonstrace za demokracii, opustilo 7. června časné zrána náměstí Tiananmen. Odcházející vojáci stříleli do vzduchu a řvali: „Pryč s korupcí!“ Máme rádi lid! Máme rádi hlavní město! Máme rádi mládež! At' žije komunistická strana! Za 4 dny svého řádění v předcházejícím víkendu usmrtili podle vládních údajů 300 lidí, podle cizích diplomatů však na 3.000. Zatím se na periferii Pekingu shromáždilo na 350.000

čínských vojáků v očekávání dalších událostí. Rozšířily se nejasné zprávy o tom, že prý i došlo k menším srážkám vojáků 27. armády, která potlačila demonstrace za demokracii, s vojáky 38. armády, která stála při studentech a odmítala do nich střílet. Rovněž prý došlo k nepokojům ve městech Šanghaj, Nanking, Čenktu, Šenjang a jiných. Na náměstí Tiananmen ležely četné ohořelé trosky armádních aut, zničené ohněm a opuštěné vojáky 38. armády, kteří jich nechťeli užívat proti demonstrantům. Ve městě nejezdily ani autobusy ani podzemní dráhy, ani nevycházel denní tisk, ani se nepracovalo. Cizinci překotně opouštěli Čínu v obavě, že by mohlo dojít k občanské válce. Američanů bylo v Číně na 13.000, včetně 4.000

turistů. Bushova vláda je vyzvala, aby s výjimkou personálu velvyslanectví a konsulátů všichni opustili Čínu co nejrychleji. Podobné rozkazy daly svým občanům v Číně také Kanada, Anglie, Francie, Austrálie a Západní Německo. Ve Washingtoně byla na vládní návrh prodložena o jeden rok platnost víz všem čínským občanům, právě dlečích v USA. Ve Spojených státech je v současnosti asi 73.000 čínských studentů a téměř čtvrt milionu jiných Číňanů - návštěvníků, obchodních reprezentantů, vědců atd.

Potravinářské obchody byly v Pekingu prázdné a žádné nové zásoby potravin nebyly do města přiváženy. Hlavní ulice, rozbité ocelovými pláty tanků, byly posety kameny, cihlami, kusy betonu a rozbitými lahve; na mnohých místech ležely na nich padlé stromy, trosky nákladních aut pro přepravu vojáků a ohořelé trosky autobusů, rozmačkaných vládními tanky, na místech, kde byly zbudovány barikády. Gazolinové stanice byly zavřeny, protože jejich nádrže byly prázdné. Státní televize předváděla různé snímky z chaotického Pekinga s komentářem: „Toto je anarchie, způsobená protirevolucionáři.“ Čínští vojáci periodicky projížděli ulicemi a stříleli na všechny strany, a to i na budovy cizích diplomatických zastupitelství. - Dne 8. června čínský ministerský předseda Li Peng pochválil ve své řeči před televizí armádu, která provedla potlačení demonstrací na náměstí Tiananmen a dal rozkaz k zatčení studentských aktivistů. Policie se pak ihned rozjela, aby provedla zatčení „chuligánů“ neboli studentských vůdců. Všichni studenti však zatím opustili univerzitní kampusy a skryli se ve svých rodinách nebo u svých přátel. V noci z 8. na 9. června vojáci provedli zatčení mnohých obyvatel, zatímco dělníci začali čistit ulice a dávat je do pořádku. Od 9. června ráno už jezdily autobusy, některé obchody byly otevřeny a mnozí dělníci se na kolech odebrali do práce. Z ulic mizeli vojáci a zároveň s nimi obavy, že by v Číně mohlo dojít k občanské válce. Dne 10. června pak vrchní čínský vládce Deng Xiaoping veřejně vynesl na TV obrazovce zásluhy čínské armády, které dal čestný název „Velká ocelová zeď“ zato, že „zmařila úmysl několika málo lidí“, kteří se pokoušeli svrhnout komunistickou stranu, přeměnit socialistický systém v „měšťáckou republiku“ a ujistil, že prý „základní politická linka čínské vlády, základní

směr vládní činnosti a základní zásady komunismu zůstanou nezměněny“. Vojáci nakonec úplně opustili střed Pekinga; asi tisíc se jich však stáhlo na předměstí Faidian do blízkosti kampusů tamní university, považované za ústředí studentského hnutí pro demokracii. Jedna věc je jistá; stará garda tvrdé komunistické linky drží dosud vládní moc v Číně pevně ve svých rukou, ačkoliv v jiných čínských městech prý studenti pokračují ve svých demonstracích za demokracii a ujišťují, že jejich zápas dosud neskončil. - Tyto události nám nepřipomínají jen srpnovou okupaci Československa z roku 1968 sovětskými hordami, ale hlavně potlačení hnutí Solidarita v Polsku na začátku osmdesátých let, kdy komunistická vláda Jaruzelského cítila nebezpečí, že by se jí události mohly vymknout z rukou a z rozkazu Moskvy poručil polským vojákům mlátit do polských lidí. Brutální zákrok čínských komunistů proti studentům a dělníkům však začíná mít v celém světě nedohledné důsledky a pro budoucnost znamená konec komunismu v Rudé Číně.

V Polsku si chtějí komunisté udržet vůdčí roli ve státě i po prohraných volbách, proto bude mít vítězství Solidarita ještě „třídý ořech“ k rozlousknutí.

Varšava. - V neděli 4. června se v Polsku konaly volby do parlamentu. Ačkoliv tyto volby byly jen tak na polovic demokratické, byly nejdemokratičtější ze všech voleb dosud konaných v komunistických zemích od dob úchvatu totalitní moci komunisty. V poslanecké sněmovně o 460 členech bylo 65 % míst vyhrazeno komunistům ve všech případech. at' lid pro ně volí či ne, a zbývajících 35 % míst bylo ponecháno Solidaritě a jiným ne-komunistickým kandidátům. V senátě o 100 členech byla všechna místa přístupna kandidátům všech politických směrů. K urnám se dostavilo pouze asi 62 % polských voličů z celkového počtu 27 milionů. Výsledky voleb překonaly vše-

chno očekávání; Solidarita navrhla a představila k těmto volbám celkem 261 svých kandidátů, z nichž jich zvítězilo 252, neboli 96.5 %; komunistická strana představila k volbám 499 svých kandidátů, z nichž polští voliči jich zvolili pouze 5, neboli jedno procento! Tak Solidarita získala 160 ze 161 míst v poslanecké sněmovně, určených pro ne-komunisty, a 92 senátních míst z celkového počtu 100. Komunisté nezískali v senátě žádné místo. Tak Poláci ukázali komunistům, co si o nich myslí. Jaruzelského vláda, ohromena těmito výsledky, však prohlásila, že uznává toto vítězství Solidarity a bude výsledky těchto voleb respektovat; Solidarita však bude nyní musit být spoluzodpovědná za politickou stabilitu v Polsku. Gen. Jaruzelski, polský prezident, zároveň vyzval Solidaritu, aby přijala také některá ministerská křesla ve vládě. Vedení Solidarity, včetně Lecha Walensy, však odpovědělo, že Solidarita dosud není připravena na zastávání vládních funkcí, že zůstane v opozici, a proto nemůže přijmout nabídku, aby spolu s komunisty už utvořila koaliční vládu. Opozice prý však nebude proti vládě bojovat, nýbrž bude s vládními autoritami spolupracovat na řešení dnešních polských problémů „jednoho po druhém“. - Dne 8. června polská komunistická vláda a předsednictví Solidarity se dohodly na tom, že k dodatečným volbám, které se budou konat 18. června, se může dostavit 33 předních komunistických kandidátů, „příznivých reforemám“, kteří při volbách 4. června neobdrželi 50 % potřebných hlasů. V těchto druhých volbách nebude pro vítězství potřebí, aby kandidát obdržel 50 % z určeného minimálního počtu hlasů, protože se bude o místo v parlamentě ucházet spolu s jinými kandidáty; zvítězí ten kandidát, který obdrží nejvíce hlasů, i když to bude méně než 50 %. - Vedení Solidarity a také jiní političtí pozorovatelé se obávají, že ve skutečnosti toto drtivé vítězství Solidarity bude nakonec pro vývoj demokracie v Polsku svrchované nep-

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a políčkům našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELERAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

Tu Canada per year US \$33

Oversas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIRSTAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

June 17, 1989 — Vol. XIV. No. 24.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné maslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychle
obsluha český
i anglicky

říznivé. Parlament totiž ztratí svůj původní význam a ve skutečnosti bude všechno nadále diktovat komunistická strana. Parlamentní jednání pak budou pouhou formalitou, protože komunisté tam budou stejně mít svou věštinu. Toto nebezpečí může být oddáleno, budou-li při druhých volbách zvoleni navržení komunističtí kandidáti, „příznivci reformám“. Parlament by pak měl ve skutečnosti 499 míst namísto 460, jak určuje nynější ústava; toto její ustanovení by pak musilo být pozměněno. Obyčejný lid na ulici říká, že těmito volbami Poláci sice ukázali komunistům, co si o nich myslí, že však komunisté nadále drží pevně vládní moc ve svých rukou. V hlavních věcech se v

Polsku prý zatím nic nezměnilo a asi také jen tak hned nezmění; hlavně ne v zásobování potravinami a jinými potřebami. Maso je stále na příděly, před gazolinovými stanicemi jsou dlouhé fronty, táhnoucí se kolem celých domovních bloků, a toaletní papír je vzácný. Proto prý komunističtí kandidáti, aby si koupili voliče, nedávali jim za to zlaté, za které se stejně nic nedostane, nýbrž svítky toaletního papíru!

Už i v sovětském Uzbekistánu se lidé začínají hlásit o svá práva.

Moskva. - V sovětské republice Uzbekistánu v Asii při hranicích Afghanistanu došlo v týdnu od 4. do 11. června k etnickým

bouřím domácího obyvatelstva vůči „Turkům Meshi“, deportovaným tam z Georgie za Stalina v roce 1944. Při srážkách s armádou prý tam zahynulo asi 100 lidí a více než 800 jich bylo zraněno. Dne 9. června asi 5 tisíc uzbekských civilistů, ozbrojených automatickými zbraněmi, přepadlo město Fergana a jeho okolí. Tyto projevy nespokojenosti, stejně jako etnické bouře v Arménii a v Azerbejdžánu, prý byly vyvolány v důsledku Gorbačovovy politiky otevřenosti. Sovětské sdělovací prostředky vyslovily domněnku, že prý Uzbekové asi obdrželi své automatické zbraně od mujaheddin v Afghanistanu, svých bratří v muslimské víře, kteří dříve ve své zemi bojovali proti sovětské armádě.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda

Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

VELKÁ POUŤ DO ŘÍMA

KE CTI SVATOŘEČENÍ
BLAHOSLAVENÉ ANEŽKY ČESKÉ.
9.-16. LISTOPADU 1989

- OKRUŽNÍ LET A UBYTOVÁNÍ V PRVOTŘÍDNÍM HOTELU S PRIVÁTNÍ KOUPELNOU.
- DVĚ JÍDLA DENNĚ VČETNĚ VEČEŘE NA POČEST KARDINÁLA TOMÁŠKA.
- SPECIELNÍ VSTUPENKY NA OBŘADY SVATOŘEČENÍ V BASILICE SV. PETRA.
- PRIVÁTNÍ AUDIENCE SKUPINY SE SVATÝM OTCEM.
- ČESKÁ MŠE SVATÁ V BASILICE "ST. MARY MAJOR".

- VYHLÍDKOVÉ ZÁJEZDY HISTORICKÝM A KŘESŤANSKÝM ŘÍMEM.
- PROHLÍDKA BASILIKY SV. PETRA S NÁVŠTĚVOU HROBU KARDINÁLA BERANA.
- DVA PLNODENNÍ ZÁJEZDY DO ASSISI A MONTE CASSINA S OBĚDY V TYPICKÝCH ITALSKÝCH RESTAURACÍCH.
- VEČEŘE NA ROZLOUČENOU VE VINICÍCH FRASCATI.
- VÝLETY A PŘESUNY V LUXUSNÍCH AUTOKARECH S ANGLICKY I ČESKY MLUVÍCÍMI PRŮVODCI.
- SUVENÝRY A DÁRKY PRO KAŽDÉHO POUTNÍKA.

Cena letu a hotelu z New Yorku \$1275, z Houstonu a Minneapolis \$1415, z Clevelandu a Detroitu \$1345, z Chicaga \$1375, z Los Angeles \$1431.

Cestujícím, kteří si přejí vrátit se do U.S.A.

Ubytování v poutním domě odečtete \$50.

přes jiná města v Evropě, rádi vyřídíme jejich letenky a ubytování.

Pro skupiny, které si přejí prodloužení výletu, jsme připravili zájezdy:

Před poutí:

Odjezd z U.S.A. 3. listopadu 1989
Videň/Medjugorje/Dubrovnik/Řím

Po pouti:

Autokarem po Itálii; příjezd do U.S.A. 22. listopadu 1989

San Giovanni Rotundo (poutní místo Padre Pio)/

Loreto (Mariánské poutní místo)/Assisi/

Siena/Florence/Padua (poutní místo Sv. Antonína)/Benátky.

Odstřihněte tento kupón a odešlete na:

European Connection, 4 Mineola Ave., Roslyn Heights, N.Y. 11577.

Nebo volejte (516) 625-1800, (800) 345-4679, FAX (516) 625-1138.

Prosím o zaslání bližších informací na pouť do Říma, která se bude konat ve dnech 9.-16. listopadu 1989.

Name: _____

Address: _____

City: _____

State: _____

Zip: _____

Telephone: _____

e
**EUROPEAN
CONNECTION**

Cestovní kanceláře
si mohou vyžádat naše
velkoobchodní ceny.

DOBA "BĚHEM ROKU"

11. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, dobrotivě vyalyš naše prosby — Bez tebe lidáká slabost nezmůže nic, — jen ty jsi síla všech — kdo v tebe doufají. — Nepřestávej nám pomáhat svou milostí, — abychom plnili tvá přikázání — a svou vůlí i činy se ti líbili. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všech-ny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY SAMUELOVY
(2 Sam 12, 7-10, 13)

Nátan řekl Davidovi: "Tak pravi Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vysvobodil z ruky Saulovy. Dal jsem ti dům tvého pána a žen tvého pána do tvého klína, dal jsem ti dům Izraele a Judy. Jestliže je to málo, cokoliv jiného ti přidám.

Proč jsi pohrdl slovem Hospodinovým, že jsi učinil, co je zlé v jeho očích? Chetltu Uriáše jsi zabíjel mečem a jeho ženu sis vzal za manželku, zabíjel jsi ho mečem synů Ammonových. Proto se již nikdy nevdáší meč od tvého domu za to, že jsi mnou pohrdl, když jsi vzal manželku Chetity Uriáše, abys ji udělal svou ženou."

David řekl Nátanovi: "Zhřešil jsem proti Hospodinu!" Nátan odpověděl Davidovi: "I Hospodin odpouští tvůj hřích, nezemřeš!"

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA GALANTANŮM
(Gal 2, 16, 19-21)

Bratři! Já jsem si vědomí, že člověk je uznán za spravedlivého jen tehdy, když začne věřit v Ježíše Krista, a ne když dělá skutky, jak je Zákon nařizuje. Z toho důvodu jsme přijali víru v Ježíše Krista. Tak jsme byli uznáni za spravedlivé proto, že jsme uvěřili v Krista, ne proto, že jsme dělali skutky Zákona. Pro skutky Zákona nebude žádný člověk uznán za spravedlivého.

Vždyť skrze Zákon jsem Zákonu umřel, abych tak žil pro Boha. Spolu s Kristem jsem ukřižován. Žiji ovšem, ale to už nejsem já, nýbrž ve mně žije Kristus. Ale tento život v těle žiji ve víře v Božího Syna, protože on ke mně pojal lásku a za mne se obětoval. Já nepohrdám Boží milostí. Kdyby se totiž k ospravedlnění docházelo zachováváním Zákona, pak by Kristova smrt byla zbytečná.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 7, 36-50)

Jeden z farizeů pozval Ježíše k jídlu. Vešel tedy do domu toho farizea a zaujal místo u stolu. V tom městě byla žena, hříšnice. Jakmile se dověděla, že je u stolu ve farizeově domě, přinesla alabastrovou nádobu vzácného oleje, přistoupila s pláčem zezadu k jeho nohám, začala mu je smáčet slzami a otírat svými vlasy, líbala je a mazala vzácným olejem.

Když to spatřil farizeus, který ho pozval, řekl si v duchu: "Kdyby to byl prorok, musel by poznat, co je to za ženu, která se ho dotýká, že je to hříšnice."

Ježíš mu na to řekl: "Šimone, chceš ti něco povědět."

On řekl: "Pověz, Mistře!"

"Jeden věřitel měl dva dlužníky. První byl dlužen pět set denárů, druhý padesát. Když neměli, čím dluh splatit, oběma odpustil. Který z nich ho bude mít raději?"

Šimon odpověděl: "Mám za to, že ten, kterému odpustil víc."

Řekl mu: "Správně jsi usoudil!"

Pak se obrátil k ženě a řekl Šimonovi: "Pohled na tuto ženu! Vešel jsem do tvého domu, ale vodu na nohy jsi mi nenalil, ona však akropila mé nohy slzami a otírla je svými vlasy. Nepolíbil jsi mě, ale ona od té chvíle, co jsem vešel, nepřestala líbat mé nohy. Nepomazal jsi mou hlavu olejem, ona však mi vzácným olejem pomazala nohy. Proto ti pravím: Musely jí být odpuštěny mnohé hříchy, když mně nyní prokazuje tolik lásky. Komu se málo odpouští, málo miluje."

Řekl jí: "Jsou ti odpuštěny hříchy." Ti, kteří s ním byli u stolu, začali si říkat: "Kdo to ten je, že dokonce odpouští hříchy?"

Otec Jiří Novotný S.J.

11. neděle obyčejná

18. června 1989

1. čtení: 2 Sam 12, 7-10, 13

Pokání Davidovo

David patří k nejvýznamnějším osobnostem Starého zákona a díky jeho literární činnosti má velký vliv na duchovní život církve ještě dodnes. Z malého, ale neohroženého pastýře ovcí - troufal si holýma rukama na lva, jak to sám vypráví - se stal králem vyvoleného lidu po Saulovi a svou vojenskou schopností a vladařskou prozíravostí jeho království rozšířil a upevnil. Zcela odstranil hrozbu filistinských nájezdů a tím získal své zemi mír, potřebný k hospodářskému i duchovnímu rozkvětu.

Jako muž velmi zbožný obcoval skrze proroky velmi intimně s Hospodinem, jehož vůli se snažil vždy konat a jemuž zamýšlel postavit i velkolepý chrám. Není pak divu, že ho Hospodin také považoval za svého, za toho na něj se může ve všem spolehnout. Neméně nadaný byl také jako básník a těžko bychom hledali v duchovní poezii díla, která by se vyrovnala jeho žalmům. Ty se dodnes čtou nejen v židovských synagogách, nýbrž i v křesťanských chrámech a klášterech.

Nemůžeme ho však srovnávat s křesťanskými svatými, podléhal vlivu vlastní doby, vlastnímu prostředí a jeho mentalitě. Monogamie nebyla tehdy ještě tak vyhraněná jako u křesťanů a David sám měl několik žen. Tak se to slušelo na krále a dosud se praktikuje u méně vyspělých národů. O jedné z prvních z nich, Abigail, mluví Písmo skoro s velikou úctou. Ovládala velkou rozvážností a velkými dary usmířila Davida, když ho její první manžel Nabal těžce urazil. Po smrti manželovy přišla sama k Davidovi a on si ji vzal. O Saulově dceři Michol mluví Písmo s menší chválou. kárá ji

pro její domýšlivost, jež byla pravděpodobně spojena s vědomím jejího královského původu a za to, že se vysmívala Davidovi, když s radostí plesal před archou úmluvy v průvodě do Jerusalema. Zato se jí nedostalo dětí. Jako východní monarcha, David, se neostýchal sáhnout i na ženy svých poddaných. K jeho omluvě však musíme připojit, že v případě Betsabé David nejednal ze zpučnosti tyranu, který se chce okázale chlubit svou mocí, nýbrž proto, že jako citlivý umělec a básník podlehl svodu její krásy. Když pak tato Betsabé, žena Uriáše, Davidova bojovníka hititského původu, od krále očekává dítě, dal král manžela postavit do prvních řad v boji, aby se to zbavil. V očích Hospodinových tento čin člověka jinak velmi zbožného byl nehorázným přestupkem a vyžadoval opravdového pokání a trestu.

Dokonalost křesťanská se z velké části zakládá na duchovní čistotě. Kristus Pán sám položil základy jednoženství, jež pro něho je jediným způsobem křesťanského manželství. Pohlavní pud je dán člověku jen jako prostředek k růstu lidského pokolení a k zdokonalení jeho vlastní osobnosti. Zkušenost nás učí, že láska nevzniká vždycky rozvažováním, nýbrž jakousi samozřejmou přitažlivostí, ve které rozum nemá skoro místa. Mýlí se však velmi často mnoho těch, kdo si namlouvají, že tato přitažlivost, která se obyčejně ztvárňuje pohlavním stykem, k zachování lásky stačí. Přijde chvíle rozhodnutí, hodného člověka, obyčejně vyvolaná těžkostmi v soužití, kdy se každý musí ke své lásce přiznat způsobem rozumným a přijmout ji jako dar Boží se všemi radostmi a obětmi, které s sebou přináší.

Neboť opravdovou hybnou pákou lidského zdokonalení je oboustranná láska manželů, láska duchovní, jež se má udržet způsobem rozumným, rozvahou, jež mnohdy vyžaduje oběti, jak ve prospěch soužití

manželů, tak i pro výchovu dětí. Pohlavní láska je tu prvkem druhořadým, jež má lásku duchovní jen upevňovat. Skutečná láska je poutem dvou duší, poutem pevným a stálým, jež rozvazuje jen smrt. Proto také církev, vedena svou odvěkou moudrostí a vědoma si všech těchto okolností, chce pomoci utvrzení opravdové lásky tím, že jí žehná ve svátosti manželství.

Kristus Pán přišel ke spásce celého lidského pokolení, proto se takovou výhradní lidskou láskou nespáral; jeho milenkami budou duše všech věřících. Svatý Pavel toto poučení Páně hluboce pochopil a nejenže si zachoval křesťanskou čistotu, nýbrž k tomu také čtenáře svých listů nabádal. V šlépějích jich obou pak sledovali všichni opravdoví věřící, z nichž každý se snažil svým způsobem je napodobovat. Proto se mluví nejen o čistotě řeholní, nýbrž i o čistotě manželské. V obou případech má člověk před očima především vůli Páně a snahu, aby zůstal dosti svobodný k jejímu plnění. První ze všech přikázání pro něho zní: Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce, z celé duše své a z celé síly své. A tato láska, láska duchovní se má přelévati také na bližního a to tím způsobem a do té míry, jak on nám je blízký. A právě tato láska Boží, spolu s jeho milostí, lásku lidskou nejlépe upevňuje.

Davidovo pokání bylo skutečně vzorné. V prvé řadě přiznal před Hospodinem svou vinu. Kolik jiných lidí má sklon k tomu, aby své chyby omlouvali, aby dávali najevo, že i v takových případech měli pravdu. Hospodin potrestal Davida tím, že mu to dítě zemřelo. David se nebouril a když zvěděl o té smrti, přestal se rmoutit. Svědkem jeho pokání zůstal navždycky známý paděsátý žalm, na němž se celá pokolení věřících vzdělávala v duchu pokání. Pokáním totiž přiznává člověk před Bohem svou lidskou slabost, neboť hřích ho poučuje, do jaké míry je vzdálen dokonalosti Boha svatého. Pokáním se odřiká svého sobectví, přichází k obrácení a přijímá myšlenky a cesty Boží, které jsou jiné než myšlenky a cesty lidské.

DISCOVERY TRAVEL, INC.

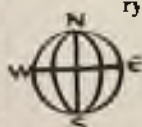
641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Vyřídíme Vám pozvání příbuzných z Československa rychle a spolehlivě; letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

/ (312) 354-7707 večer domů

PRODÁM OBRAZY:

české krajiny, Alpy od Fr. Líbala, lepty New Yorku od Simona, starožitné granátové šperky a bronzový starý lustr.

Zu: Seriozně

Odpovědi zasílejte do redakce Hlasu národa.

Teprve nyní se dovídáme, jak bylo v Plzni vloni vzpomínáno 100. výročí narození pražského arcibiskupa Josefa kardinála Berana

Dne 29. prosince 1988 uplynulo 100 let od narození kardinála Josefa Berana. Konaly se slavnostní bohoslužby v plzeňském dominikánském kostele Panny Marie Růžencové, neboť přilehlý klášter skýtal pohostinství „bratru Tomášovi III. řádu sv. Dominika“ - arcibiskupovi pražskému, kdykoliv zavítal do svého rodného města. Dominikánský heslem je pravda. Jejím poznáváním podřídil svůj vynikající intelekt sv. Tomáš Aquinský, řádový patron našeho jubilanta i jubilant sám od dob svých římských studií v letech 1907-1912. Josef Beran byl též nadšeným stoupencem a obhájcem svobody poznávání, uskutečňování a předávání pravdy.

Ve svém posledním veřejném projevu v Československu ve třetím roce své arcipastýřské služby pronášel 18. června 1949

ve strahovském kostele tato slova:

„Prohlašuji zde slavnostně před Bohem a před národem, že nikdy neuzavřu dohodu, která by porušovala práva církve a jejích biskupů. Nikdo a nic mě k tomu nedonutí. Přisáhám jako biskup. Nikdy nezradím práv Božích a církve svaté. Velice mě bolí, že kvůli mně pronásledován bude můj dobrý český lid, ale nemohu jednat jinak. Odkud jsem čerpal sílu ve všech pracích a námáhách já, v Kristu nejmilejší? Z eucharistie! On zde je skutečně, On nezklame.“

Kardinál Beran pak připomněl slova Kristova: „Nebe a země pominou, ale slova má nepominou. Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa. - Proti lži, úskočnosti a prohnanosti je třeba bojovat. Je třeba modlit se za duše, které zakolísaly ve víře, byvše svedeny nepravdivými a falešnými řečmi. Prosme naše svaté patrony, zvláště patrony eucharistie sv. Václava, sv. Vojtěcha, sv. Jana Nepomuckého, sv. Ludmilu, blahoslavenou Anežku a Zdislavu: „Odvrát, Pane, od našeho národa hrozné tresty, které zasloužíme za svou nevěrnost Tobě. Katolicismus bez biskupů je nemožný. Bud'te

věrni svému biskupovi. Chceme trpět pro víru, neboť tím můžeme prospět svému národu. Až se náš národ vzpamatuje, přikloní se úplně k eucharistii, ke Kristu, pak teprve bude mír, klid a pokoj.“

Arcibiskup Beran 19. února 1965 opouští vlast, aby v Římě převzal kardinálskou hodnost s vědomím, že se již domů nesmí vrátit. Ve Věčném městě neodpočíval. Biskup O'Donnell jej představil svým diecézanům v Chicagu při kardinálově návštěvě USA v dubnu 1966 těmito slovy: „Na začátku září 1965 povstal u sv. Petra na zasedání koncilu muž, kterému z náboženských důvodů odepřeli svobodu nacisté po tři roky vazby v Dachau, a potom komunisté po dalších 14 let domácího vězení a nuceného pobytu mimo diecézi. V zasedání nastalo ticho a tento muž učinil jeden z nejdojemnějších projevů za přijetí předloženého dokumentu o náboženské svobodě. Vyzýval sněmovní Otce, aby s předlohou již nehýbali, aby se jí nesnažili rozředit, ale aby byli muži současné doby, kteří předloží světu prohlášení, hodné II. Vatikánského koncilu a ne nějaký kompromisní dekret. Obrat v boji o dekret o

náboženské svobodě byl pak způsoben zákrokem tohoto velkého muže.“

Český kardinál Beran, osobnost, jejíž význam daleko překročil hranice naší vlasti, osobní přítel papežův, kterého si vážili nejen spolubratři v biskupské službě, ale i světoví politici, katoličtí věřící i bratři z jiných církví, všichni dobří lidé, oslovil svým koncilním projevem i nás po dvacetipěti letech. Prohlášení o náboženské svobodě, které v širším smyslu platí o každé pravé svobodě svědomí, má mimořádně velký význam teologický i praktický. Kardinál Beran mimo jiné řekl:

„Od chvíle, kdy byla v mé vlasti radikálně omezena svoboda svědomí, byl jsem svědkem těžkých pokusů, která tento stav pro mnohé přinášela. U celého svého stáda, dokonce i mezi kněžími, jsem pozorovat nejen vážné ohrožení víry, ale také velmi těžká pokušení ke lži, k přetvářce a k jiným mravním neřestem, které snadno kazí lid, nemá-li pravou svobodu svědomí. Všechny vlády tohoto světa katolická církev naléhavě prosí, aby zásadu svobody svědomí účinně rozšířily na všechny občany. Kde je církev nespravedlivými zákony vydána na

milost zvlášť úřadů sobě nepřátelských, tam budíž obnovena její vnitřní samospráva. - Ať přestanou překážet víru, dosažení kněžství nebo řeholního života! Duchovním řádům a kongregacím sester i bratří budíž opět dovolen společný život! A konečně, všem věřícím necht' je zajištěna účinná svoboda vyznávání víry, zjevené pravdy šířit a vykládat a ve víře vychovávat děti. Tak vykonáme pravé dílo míru, v naší době nanejvýš potřebné.“

Výzvy kardinála Berana k uplatňování svobody jsou nadčasové. Netýkají se jen vnějšího násilí, páchaného na církev, společenství i jednotlivce v naší zemi. Vztahují se i na všechny způsoby zatemňování pravdy, omlouvání iluzorním prospěchem, zahalením pláštěm zdánlivých ctností. Kardinálova slova zasahují i problému umlčování zdravého svědomí a bránění jeho správnému vývoji.

Kardinál Beran, žil od roku 1965 v Římě, zemřel po delší nemoci ráno 17. května 1969 a byl pohřben v basilice sv. Petra. (Před minulými vánocemi byl pak tento projev z Plzně vyslán do Československa Vatikánským rozhlasem.)

Setkání Taizé v Maďarsku 28.-30. dubna 1989

Unavení a mokří, ale také posilnění se vraceli většinou mladí lidé v pondělí 1. května 1989 z jihomaďarského města Pécs do svých domovů. Odjížděli z evropského setkání, které organizovala komunita v Taizé. Poprvé se takové setkání konalo v jedné zemi střední Evropy a to se samozřejmě projevilo v počtu účastníků ze „socialistických“ zemí. Nejvíce bylo pochopitelně domácích Maďarů, těch se sjelo na 7 tisíc. Za nimi následovali Poláci v počtu 3 tisíce, z Československa přišlo 1.600 účastníků, z Východního Německa 1.200, z Itálie 800, ze Západního Německa 600, Francie 200, několik stovek Chorvatů a Slovenců, někteří z Anglie, dokonce i z Ruska a Estonska. Celkový počet z toho vychází okolo 15 tisíc. Za čím přišli všichni tito, z převážné většiny mladí lidé, do Pětikostelí, jak se městu Pécs český říká?

Přišli za tím, co přitahuje lidi ve velkém počtu už po tři desetiletí do Taizé. Je to dílo smíření, které začal během války tehdy ještě velmi mladý Roger Schütz. Začal tehdy pracovat pro válečné oběti z obou stran konfliktu a v roce 1949 vytvořil s několika stejně smýšlejícími

muži ekumenickou komunitu. Dnes toto společenství má osmdesát bratří z různých zemí a mnoho z nich je katolíků. Spolupracuje také s katolickou komunitou sester, která žije ve vedlejší vesnici. Od roku 1958 přichází do Taizé mnoho mladých lidí. Přicházejí prožít týden či dva v tichu, modlitbě a meditaci Písma svatého. Protože jsou z různých národů a různých křesťanských církví a přesto spojeni jedním duchem, přispívají k dílu smíření a jednoty.

O těchto setkáních bratr Roger říká: „Tím, že vítáme mladé lidi v Taizé, nechceme je držet pro sebe, nechceme tvořit „hnutí Taizé“. Bůh nám světuje mladé lidi na několik dní. Chceme dále dávat to, co jsme od Boha dostali. Tím následuje příklad Panny Marie, která dala svého Syna světu a nenechala si ho pro sebe.“ Tedy Taizé zdůrazňuje potřebu jít zpět, do svých zemí, měst a farností a stávat se „těstem důvěry“. Lidé se mají angažovat tam kde žijí, v utváření liturgie místních církví, pomáhat potřebným, pracovat pro spravedlnost a smíření mezi lidmi, kteří jsou tisícovým způsobem rozdělení.

Iniciativa k uspořádání setkání Taizé v Maďarsku přišla od biskupa z Péce Msgr. Cserhatiho. Přišla asi před půl rokem,

tedy už v době, kdy se začala měnit celková situace v zemi, kdy státní úřady přestaly porušovat církev a kdy vztah mezi církví a státem nabývá formu partnerství. Podle svědectví několika místních lidí, podobná akce by ještě před dvěma roky nebyla možná. Že šlo skutečně o pochopení městských i státních úřadů, je zřejmé z toho, že byly dány k dispozici školní budovy i sportovní stadion. V pondělí 1. května bylo vypraveno na zakončení několik zvláštních vlaků z Péce do Budapešti. Pozoruhodné bylo i to, že policejní presence byla omezena na minimum. Kromě nádraží a několika policejních vozů na silnicích, nebylo jinak vidět ani jednoho policistu.

Účastníci setkání byli ubytováni v rodinách a nabídka na ubytování byla tak veliká, že se na všechny rodiny ani nedostalo. Přijetí u místních lidí bylo velice srdečné a otevřené. Lidé si to pokládali za čest, že mohli pohostit účastníky mezinárodního setkání. Navázalo se mnoho přátelství i přes dorozumívací potíže.

Nepopsatelná atmosféra panovala na třech místech kde se konaly společné modlitby. Pro největší, maďarskou skupinu byl vyhrazen krytý stadion, pro Poláky jeden místní kostel a pro Čechy, Slováky,

Němce, Slovincy a Chorvaty byla určena katedrála. Přesto, že je to mohutná a prostorná stavba, nebylo možné dostat se dovnitř pro toho kdo si nepřispíšíl. Páteří společných modliteb byly zpěvy kánonů, které samy už jsou modlitbou a k modlitbě vedou. Na každém shromáždění promluvil krátce vždycky také bratr Roger. Mluvil postupně z různých míst a jeho projev byl vždycky současně přenášen na dvě ostatní místa. Byl zároveň překládán do jednotlivých řečí. Četly se úryvky z Písma sv., pronášely se různé přímluvy zase v různých řečech. Mezi zpěvy a modlitbami byly dosti dlouhé pauzy ticha. Modlitby trvaly dvě až tři hodiny. Samozřejmě ne všichni byli přítomni vždycky tak dlouho, někteří odcházeli, přicházeli však noví. V těchto chvílích se katedrála doslova stala domem modlitby, panovalo naprosté ušebání a jednota v mnohatisícovém shromáždění.

Počasi, bohužel, celému setkání příliš nepřálo. Ve čtvrtek, kdy se účastníci začali sjíždět, bylo přes den více než dvacet stupňů, každý následující den však teploměr klesl a v neděli kromě toho ještě začal foukat silný vítr a celý den pršelo. Přes všecku tuto nepřízeň, nemyslim, že by to bylo nějak pokazilo

náladu účastníků. Napadla mi při této příležitosti věta ze Zjevení svatého Jana, která se četla při nedělních bohoslužbách. „A toto město nemá zapotřebí ani slunečního světla, protože Boží velebnost je ozařuje“ (Zj. 21-23).

Když jsem odcházel v neděli večer okolo desáté hodiny z katedrály, shromáždění stále ještě zpívalo: „Spiritus Jesu Christi, spiritus caritatis, confirmet cor tuum, confirmet cor tuum“. Duch Ježíše Krista, duch lásky, ať posilní tvoje srdce.

Jsem jistý, že právě toto se stalo všem, kdo se zúčastnili tohoto pozoruhodného setkání.

J. Pazderka

DRAŽÍ NAŠI VĚRNÍ PŘEDPLATITELÉ A ČTENÁŘI

Máte již zaplacené předplatné na rok 1989? - Pomozte nám platit naše účty, nedejte se upominat!

Také spravedlivé zaplacení předplatného H.N. je bojem proti bezbožeckému komunismu, který už přes 40 let ujařmuje svobodu ve starých kulturních zemích střední a východní Evropy a nyní navíc svou mírumilovností uspává celý Západ.

Jindřich Nermut:

Varování z Tasmánie

Tasmánie se opět stala středem pozornosti nejenom celé Austrálie, ale i v zámoří se najednou tisk a rozhlas o náš ostrov a zdejší politické poměry živě zajímají. Ten zájem se dá vyjádřit několika jmenovateli; jsou to: Volby do státního parlamentu, Hare-Clark volební systém a úspěch „zelených“ kandidátů, kteří kandidovali ve všech volebních krajích na falešné platformě jako nezávislí - independent. Ve skutečnosti však hlásali v zásadě stejný negativní program. Vedení fanatickým odpůrcem industrializace dr. Brownem, děkují za svou - sice omezenou, ale ku

zvolení dostačující popularitu - chybám několika předcházejících tasmánských vlád, jmenovitě špatnému řízení lesního hospodářství.

Začalo to před 20 lety, kdy zde byly postaveny tři podniky na strouhání a šrotování dřeva. Dřív z těchto podniků se velkými loděmi v surovém stavu dopravuje do Japonska a odtamtud se nám vrací zpět jako hotový produkt. Když před lety začínali s tímto provozem, ujistila nás vláda i průmyslníci, že v procesu budou zpracovávat jen podřadné stromy, jejichž kmeny se nehodí na stavební materiál; navíc že budou použity odpadky z lesní těžby a pil. S tím se dalo souhlasit. Očekávalo se, že nový průmysl zaměstná

sta dřevorubců a jiných pomocných sil jako řidičů nákladních vozů a zaměstnanců v produkci.

Hned v samém začátku byly však tyto naděje zklamány. Podnikatelé zakoupili - často na úvěr - velké mašiny, jako pásové traktory a nakládací zařízení a započali rozsáhlé, bezplánovitě myšlené celých polesí. Nebylo to druhořadé dřevo, ale prvotřídní kmeny, vhodné na prkna a stavební trámy, které jsou od té doby jednoduše strouhány do šrotu.

Byl jsem první, kdo již v roce 1973 v tisku a na schůzích protestoval proti tomuto špatnému a krátkozrakému lesnímu hospodářství. Moje varování se nepotkalo se žádoucím výsledkem. Až za několik roků „zelení“ aktivisté v celém světě obrátili svoji pozornost k lesům. Tasmánská „zelení“ se na tuto celosvětovou aktivitu zapojili, ovšem s tím rozdílem, že zatím co všichni rozumní národohospodáři nechť zastaví, ale jen zlepšit a účelně plánovat lesní těžbu a dřevařský průmysl, zelení usilují tuto těžbu drasticky omezit. Požadují, aby nadměrně velké výměry lesů byly prohlášeny za národní parky a těžba dřeva a dolování ve velké části Tasmánie byla zastavena. Že tím budou vyřazeny tisíce lidí z práce, to zeleným naprosto nevadí. Právě naopak! Vněsti do národního hospodářství jen chaos a rozvrat do lidského soužití, což je konečným cílem těchto fanatiků.

Dalším neprozřetelným počinem tasmánské vlády byl plán umístění bilionového dřevařského průmyslu do Wesley Vale, nejurodnější to části Tasmánie. Sta hektarů prvotřídní zemědělské půdy by tím bylo znehodnoceno. Přitom je zde mnoho neobydlených v celku pustých míst, daleko vhodnějších pro stavbu podobných objektů. Sám jsem byl jedním z těch, kteří nesouhlasili, nenechal jsem se však svým nesouhlasem ovlivnit ve volbách, ale bylo mnoho těch, kteří z té příčiny hlasovali proti vládě - pro zelené! Zelení šli do voleb jako independent kandidáti s

úzkoprofilovým programem ochrany přírody, a tím omezením průmyslového rozvoje. Když byli usvědčováni o omezenosti jejich programu, začali hlásat nedomyšlené požadavky a sliby, jako vyčištění zabahněných řek, zajištění bezpečnosti na ulicích, přiděl státních bytů pro nedospělé mládež, beztržnost pro pohlavně úchylné, zlepšení školství a jiná finančně nákladná opatření. Nepřišli však ani s jedním konkrétním návrhem, kde na to vše vzít peníze. A bylo mnoho naivních voličů, kteří uvěřili jejich slibům a volili je.

Ani v jednom australském státě - kde v každém volebním kraji je zvolen pouze jeden poslanec - by nebyli zelení zvoleni. Proč se tak stalo v Tasmánii, je důsledek volebního řádu, založeného na tzv. „Hare-Clark“ systému. Na rozdíl od jiných států, Tasmánie je rozdělena na pouhých 5 volebních krajů, a v každém z nich je voleno 7 poslanců do státního parlamentu, to je celkem 35. Každý volič musí na kandidátní listině číselně označit nejméně 7 kandidátů; při tom označení kandidáti nemusí náležet do stejné politické strany. Opravdu, důkladná demokracie, ale celý systém je někdy příliš komplikovaný. Výsledek voleb se vypočítává dle přednostního klíče a někdy trvá dlouho, než je známo složení nového parlamentu. Již první den bývá zpravidla znám výsledek natolik, že je možno odhadnout početní sílu politických stran, ale konečné složení parlamentu ne. Při dvou politických stranách - Liberal a Labor - to bývalo celkem jednoduché spočítat. V posledních volbách výsledek zkomplikovali ti tzv. independent - zelení. Již v noci po volbách byl znám přibližný výsledek, ale konečné vyčíslení a určení většiny zvolených trvalo 15 dnů.

V tom dvoutýdenním období jsme zde prožívali opravdový politický cirkus. Do nového parlamentu bylo zvoleno 17 liberálů, 13 labor a 5 zelených. Předpokládalo se, že zelení dodrží předvolební sliby a

budou „strictly independent“. Na tom základě by liberální strana sestavila vládu. Hned po volbách však začali zelení vyjednávat a handlovat jako na koňském trhu o to, kolik materiálních výhod a politické moci jim nabídne strana, které svými hlasy dopomohou k ministerským křeslům a prestižním limusinám. Dosavadní předseda tasmánské vlády a představitel liberální strany, která je zde politicky orientována od středu umírněně do prava - Robin Gray - po první poradě se zelenými prohlásil, že jejich požadavky jsou neúměrné jejich počtu a ze zásadních důvodů nepřijatelné; s nimi tedy že liberální strana žádnou smlouvu nepodepíše. Dosavadní vůdce opozice a mluvčí Labor strany - Michael Field - projevil horlivou snahu sestavit vládu za pomoci zelených, ale ti do dlouhých porad a jednání vnesli tolik extrémních požadavků, že to pobouřilo pravicové křídlo Labor strany i odborové organizace do té míry, že protestovali proti jakékoliv závazné dohodě se zelenými.

Jmenovitě sekretář železářských odborů - Arthur Harper - vystoupil velmi ostře a pohrozil, že členové jeho organizace masově vystoupí ze strany, dojde-li k dohodě se zelenými. Tak se již zdálo, že ve straně převládne zdravý rozum a ponižující politické námluvy skončí rozvodem. Jenže hlad po moci a ministerských křeslech byl u Labor poslanců tak nekritický, že v pondělí 29. května podepsali se zelenými úmluvu, ve které obětovali mnoho ze zásad strany na jejímž programu byli zvoleni do parlamentu. Zelení poslanci touto úmluvou přestali být independent a za slíbené materiální výhody a podíl na vládní moci zradili předvolební sliby.

Liberální strana nepřijala novou, horkou jehlou šitou koalici Labor a zelených pasivně. Dosavadní předseda vlády požádal tasmánského guvernéra o mandát k sestavení nové vlády. Respektující literu státní ústavy guvernéř - Sir Philip Bennet - mu tento mandát přiznal a udělil. Nová minoritní vláda, setrvávající až do příštího zasedání tasmánského parlamentu, který se má sejít 28. června. Na tomto zasedání poslanci Labor strany a zelení odhlasují se vši pravděpodobností vládě nedůvěru a tato bude nucena resignovat. Tak se to jeví dnes. Ovšem v politickém životě, měsíc je dlouhá doba a leccos i nepředvídaného se může přihodit. V Tasmánii 30. května 1989

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA, NEZAPOMEŇTE NAVŠTÍVIT NÁŠ OBCHOD A PROHLÉDNOUT SI BOHATÝ SKLAD IMPORTOVANÉHO ZBOŽÍ

PANENKY - české, moravské, slovenské - 9" - \$13.50, 11" a půl - \$15.00, 24" - \$75.00

ŠOHAJE - 9" moravský - \$16.50, 9" slovenský - \$13.50

ČESKOSLOVENSKÉ VLAJKY - 4" x 6" - \$1.25, 9" x 12" - \$2.95, 3" x 5" - \$8.95

ZÁLOŽKY DO KNIH - vyšívání stuhy s tvář dětí - \$3.50

BÍLE VYŠÍVANÉ ZÁSTĚRY Z ČESKOSLOVENSKA - \$35

6" DŘEVĚNÉ TALÍŘE S OBRÁZKY Prahy, Plzně, Bratislavy, Banské Bystrice - \$7.50

DŘEVĚNÉ KRABÍČKY - 5" a půl x 4" malované - \$17.50
8" x 4 3/4" vypalované - \$31.50

4711 KOLÍNSKÁ VODA - 1/7 fl. oz. - \$9.00, 3,3 fl. oz. - \$13.50, 13 fl. oz. - \$14.50, 26,5 fl. oz. - \$23.00, spray - 2 fl. oz. - \$11.50, 3 fl. oz. - \$15.00; mýdlo - 3 kusy - \$9.00

NIVEA KRÉM - 60 ml. - \$1.95, 150 ml. - \$3.50

ČESKÝ TEPLMĚR - \$4.00

MLÝNKY NA MÁK - \$29.74

STROJKY NA HALUŠKY - \$14,50

KRÁJEČ NA KNEDLÍKY - \$9.50

PEROUTKY - \$1.75

NOVÉ VIDEOPÁSKY - Moravanka a Hašlerovy písničky - 90 min. - \$35.00; Slovák - Malokarpatská kapela - 60 min. - \$35.00

SLOVNÍKY - Trnka: anglicko/český - česko/anglický - \$6.95;

Hais: Anglicko/český - česko/anglický - \$6.50, česko/anglická

konverzace - \$3.50; Say It In Czech („English-Czech Phrase

Book“) \$3.50

SEZNAMY NA POŽÁDÁNÍ

knihy, kazety, videopásky, byliny a koření, keramika, granáty

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do 5.00 dol. - \$1.50. Od 5.00 - 25.00 dol. - \$2.50

Od 26.00 - 50.00 dol. - \$5.00. Od 51.00 - 100.00 dol. - \$7.50

Od 100.00 dol. výše - \$10.00

Zboží možno koupit na kreditkartu VISA nebo MASTER CARD

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý 1.00 dolar poslali

o 7 centů více na státní daň,

TUZEX

Potravinové balíčky bez cla nebo dárkové poukázky

do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou -

spolehlivě a zaručeně.

Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.

V neděli zavřeno.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHUOVKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Radi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší

MARY & STANLEY DYNA

Konference o lidských právech v Paříži

V úterý dne 30. května t.r. byla v Paříži zahájena konference o lidských právech v rámci CSCE. Vedoucí americké delegace, vyslanec Morris Abram měl 31. května projev, ve kterém zhodnotil tzv. helsinský proces v této oblasti. Mimo jiné řekl:

„The United States comes to this Conference with a commitment to human rights that is central to the identity of the American people. The protection and promotion of fundamental human rights at home and abroad remains a primary American objective.“

The Helsinki Final Act was not designed to enshrine a status quo. It is an action program, designed both to meet the test of challenging times and to further the aspirations of our peoples. Therefore, the principal goal of the U.S. Delegation to the Paris Meeting will be to engage in a thorough and open review of how human rights commitments are being implemented by the signatory states.

The Helsinki, Madrid and Vienna documents are based on eternal democratic principles. The American Statue of Liberty, a gift of the people of France, inspires the entire world. This week Miss Liberty appeared in Beijing's central square. As Thomas Jefferson said: 'The desire for freedom is universal.'

But democracies are not built in a day. And compliance with Helsinki's human dimension commitments cannot be achieved overnight. That is why we see CSCE as a process. But we have been at it a long time - long enough to expect to see considerable improvements. Only recently have we begun to see them in some states.

But there are no grounds for complacency. We cannot afford the luxury of self-congratulation. In many parts of Europe, governments still fall short of compliance with pledges they made fourteen years ago. Let alone the new promises of Vienna. We have had pledges, promises and documents enough. As President Mitterand said yesterday, now is the time to „call rhetoric to account“.

Vyslanec Abram pak zhodnotil situaci v různých státech východní a střední Evropy a pokračoval:

„Virtually on the eve of this meeting, Czechoslovakia released prisoners of conscience Václav Havel and Jiří Wolf, yet Havel, as we recall, was arrested for participating in a peaceful

demonstration the very week the Vienna meeting ended. Others, arrested at the same time, remain in prison.“

V další části svého projevu vyslanec Abram řekl následující:

„Soviet Foreign Minister Shevardnadze told us yesterday that no state has the right to impose its notions of democracy on others. We agree that democracy need not be based on the system of any one state. But there are two universal principles of real democracy:

First, the right of the state are derived from the consent of the governed. Second, free competitive elections, within and among multiple contending parties, are the only reliable means of testing that consent. For, by right, people give power to the state; the state is not the source of the basic rights of man.“

As President Bush suggested at NATO this week, one useful task for CSCE might be to develop standards for truly free elections, to ensure that all governments enjoy the consent of the governed. Together with free elections, Principle VIII of the Helsinki Final Act provides a way to heal Europe's spiritual and historical scars, including, I might add, the illegal incorporation of the Baltic states fifty years ago.

Vyslanec Morris Abram měl pak následující poznámku:

„We find it disturbing that interested citizens from some Eastern countries appear not to have received permission to attend the Paris meeting. These meetings on the human dimension must take place in conditions of maximum openness and public access.“

Na závěr svého projevu vyslanec Abram řekl toto:

„Today, no responsible state would dare claim the sovereign right to torture its own citizens. Yet no state, including my own, would claim to have completely fulfilled its human rights commitments. We are making progress.“

We cherish all the goals of the Universal Declaration of Human Rights, but civil and political freedoms are absolutely essential for the fulfilment of the human personality. Otherwise man's intelligence is stifled, his voice throttled, his conscience stilled, and his essential humanity denied. In the exercise of man's freedom of expression and initiative, he can best obtain his other needs. This, as history is again so clearly demonstrating, is the route to liberty, prosperity, happiness and peace.“

-afa-

Ve Vídni zemřel Otec Jiří NOVOTNÝ provinciál a generální vikář křižovníků s červenou hvězdou

V kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru jsme se už sice za spásu jeho duše modlili při našich pravidelných bohoslužbách v sobotu 3. června, jakmile jsem se o jeho smrti dověděl, ale teprve tento týden přišlo do naší redakce jeho úmrtní oznámení, z jehož textu jsme se dovědli jeho životní data a podrobnosti.

Narodil se 17. října 1931 v Praze. Po maturitě začal studovat na filosofické fakultě Karlovy university a začátkem 60. let odešel tajně do exilu. Živě si vzpomínám, že jsem s ním - a zároveň s jeho dvěma kolegy - (z nichž jsou dnes také kněží - Msgr. Pavel Kučera v NSR a

salesián Otec Jiří Kopic, ředitel „Velehradu“ v čarokrásném alpském údolí sv. Martina in Gsies v Tyrolích u Bolzana) - po prvé sešel na mariánském poutním místě Rasiglia v italské Umbrii. Pak jsme se dlouho neviděli. V srpnu 1965 nám poslal do Chicaga oznámení o svém brzkém kněžském svěcení. Tak jsme se dovědli, že studium bohosloví dokončil v semináři v Angsburgu, kde byl též 6. září 1965 vysvěcen na kněze. Pak sloužil našim vídeňským krajanům a exulantům při kostele „Maria am Gestade“.

V roce 1975 vstoupil ve Vídni do rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou, založeného Bl. Anežku českou, a 5. listopadu 1978 složil věčné řádové sliby. Už v příštím měsíci 8. prosince téhož roku byl Svatou stolicí jmenován provinciálem křižovníků pro Rakousko a NSR. V r. 1979 jej vídeňský arcibiskup a kardinál König us-

tanovil farářem známého vídeňského křižovníckého kostela sv. Karla Boromejského, a přitom ještě byl katecheta v české škole Jana A. Komenského. Vloni jej pak generální kapitula křižovníckého řádu zvolila řádovým generálním vikářem.

Obětavě pomáhal uprchlíkům, kteří mnohokrát jeho dobroty zneužili, vydal pro ně v Křesťanské akademii v Římě velmi praktickou náboženskou příručku s hlavními modlitbami, a jako první poslal do všech tiskových kanceláří v západních zemích zprávu o otřesných okolnostech návštěvy „na mol“ zpitého litoměřického církevního tajemníka u nemocného kardinála Štěpána Trochty, jemuž se při tom zastavilo srdce.

Křižovnícký provinciál Otec Josef Novotný zemřel po těžké nemoci 23. května 1989 v domě křižovníků a byl po mši sv. v Karlskirche ve středu 7. června odoledne - za velké účasti věřících - pochován na Ústředním vídeňském hřbitově do hrobky křižovníků.

Protože jej mnozí z návštěvníků našich bohoslužeb v Ciceru znali osobně - (byl mezi námi před třemi roky a kázal nám o Bl. Anežce Přemyslovně) - jistě si na něj s námi vzpomenu v upřímné modlitbě. Bylo mu teprve 58 let. R.I.P.

Recordare, Iesu pie,
quod sum causa tuae viae.
Rozpomeň se Pane milý,
kvůli mně šels k svému cíli.
Dies irae

Zdeněk Rutar:

HORA ŘÍP

Podřipskou půdu vždy jsem ctíl
i zláť v ní ze zrn vyklíčených.
Nad Labem Říp se pněl jak ženich,
jenž blankyt nebes políbil.

Vzhůru jsem třikrát vypravil se
k rotundy prahu kamennu.
Jak rád si na Říp vzpomenu! -
I nyní ve svých dumek chvílce.

Podřipsko jak svou matku ctím,
černoušskou usedlost, lem hrobu,
kde prapředci mi světa zlobu
ignorují jak píru dým.

Ten statek mamka milovala
nad Nymburk, Prahu, nad Loun krov
Tam před macechy solí slov
k babičce s bratrem utíkala.

Zda dům tam stojí běhloří
u kostela? Zda sýpky, stáj?
A hnědky, straky vzala láj?
co Mirabelky na štěpnici!

Lány, kde praděd orával!
Rubra v švabachu Nebekliče!
Na statku tet jsem chytil míče.
U pískovny jsem sedával.

I po Ctiněvsi jsem se pídil.
Kdysi tam čněla mohyla.
Čechův popel prý přikryla.
Kol chrámu jsem však darmo slídl.

Nad kraj se romaneskně skví
trojstřeší svatojiřských máků!
Jich bílé zdi vždy od oblaků
západů slunce nachoví!

(5.VI.1989)

Připsáno tetě Hedvice a strýci Václavovi, jimž v 50. letech byl statek vyvlastněn a oni uvězněni rudými bestii. I jejich synek jim byl na čas odňat.

Cleveland, Ohio. - V sobotu 6. května delegace Státní konference demokratických Slováků, kterou vedl dr. Martin Kvetko a zástupci clevelandského Krajanského výboru položili věnce u pomníku gen. Milana R. Štefánika ve Wade Parku. Po pietním aktu jsme se pomodlili za Československo a za svobodu jeho lidu. Slovenskou modlitbu pronesl br. Pavel Štefánik a českou se pomodlil br. Václav Hyvnar, předseda Národního svazu českých katolíků.

Londýn. — Anglie vypověděla ze země 11 členů sovětského diplomatického personálu, protože dokazatelně prováděli špionáž; sovětská vláda ihned nato oznámila, že bude snížen počet britského diplomatického personálu na britském velvyslanectví v Moskvě. Ministerská předsedkyně Thatcherová k tomu vhodně poznamenala: „Tato věc odhaluje, že se možná Sovětský svaz změnil daleko méně než jsme doufali. Jsem zklamána; my jsme jim poskytli vhodnou příležitost k tomu, aby to dokázali. Oni se však této příležitosti neuchopili a tak ukázali svou pravou barvu a tvář.“

● ● ●
Teherán. — V noci 5. června asi 2 miliony Iránců přišly při noční vigílii vzdát poctu zemřelému náboženskému a politickému vůdci Chomeinimu, jehož mrtvola byla vystavena na náměstí Moussalem na severu Teheránu. Přitom byl také přečten Chomeiniho testament, ve kterém vyjádřil své uspokojení nad tím, že prý se mu podařilo „paralyzovat Velkého satana“, neboli Spojené státy. Nepřátelé islámu prý byli vedeni Amerikou, tímto „vrozeně teroristickým státem, který zapálil celý svět“. Jeho hlavním úspěchem prý bylo, že „Spojené státy byly iránským národem přelstěny a odhaleny, a to do takové míry, že samy nyní nevědí, co mají dělat.“ - President Bush ve Washingtoně naléhal na Chomeiniho nástupce Chamíniho, aby dopomohl k propuštění amerických rukojmí v Libanonu a tak uvolnil cestu ke zlepšení vztahů mezi oběma zeměmi, Iránem a Spojenými státy. V úterý 6. června pak byl slaven Chomeiniho pohřeb. Pohřební průvod se ubíral přes celý Teherán po délce asi 15 mil, až k hřbitovu na jeho jižním předměstí. V ulicích vzdalo zemřelému vůdci úctu asi 2,5 milionu lidí, ačkoliv bylo stoupané vedro. Přitom bylo ušlapáno a umačkáno k smrti 10 lidí a v přecházející noci 8. Pomalé procesí Teheránem

trvalo téměř celý den; obřady při hrobu pak trvaly asi hodinu. - Papež Jan Pavel II., který byl právě na své pastorační návštěvě ve Skandinávii, řekl při zprávě o Chomeinovi: „S velkou úctou a s hlubokou úvahou je nutno přiznat účinek, který Chomeini měl na svou zemi a na značnou část ostatního muslimského světa“. - Dne 5. června pak z Helsinek ve Finsku poslal iránskému prezidentu Ali Chamínimu diplomatický soustředný telegram, ve kterém řekl, že se „podílí na smutku iránského národa“, a že „iránskému lidu projevuje své vroucí přání blahobytu“.

Noviny „Saginaw News“ v Michiganu, USA, přinesly tento komentář ke zprávě o smrti Chomeiniho: „Irán truchlí. Ayatollah Chomeini však asi žil příliš dlouho. At' mu Iránci projevují jakkoli velikou poctu, znamená pro svou zemi návrat do „věku temna“, kde víra byla slepá vůči lidskosti a neznala slitování, které je plodem civilizace. Chomeini však neomezoval své záměry jen na svou zemi, nýbrž svůj zlovolný druh fundamentalismu, archaický a cizí i většině samotných muslimů, chtěl rozšířit také do ciziny. Byl-li to mohamedánský svatý člověk, pak byl ale zatrpklý a choval zlobu vůči téměř všem a lásku neměl prakticky k nikomu.“ - Hashemi Rafsanjani, mluvčí iránského parlamentu, prohlásil otevřeně při své tiskové konferenci 8. června, že až bude 18. srpna zvolen prezidentem Iránu, obdrží zároveň nejvyšší výkonnou moc ve vládě země, podobnou, jakou byl obdařen Chomeini. Iránský prezident už tedy nebude mít pouze ceremoniální funkce jako je má nyní prezident Chamíni. Ve svých odpovědích na položené otázky byl velmi tvrdý vůči USA a Západu vůbec. Řekl, že západní zajatci v Libanonu budou moci být propuštěni na svobodu pouze až pravicoví křesťanští falangisté v Libanonu propustí na svobodu své iránské zajatce, a Američané uvolní iránské jmění, zadržované v USA. Také

LETEM

SVĚTEM

prý rozsudek smrti, vyneseny proti britskému spisovateli Rushdie, autoru pro mohamedána rouhavé knihy „Satanské verše“, už nikdo nemůže změnit. Velmi pochvalně se však najednou vyjádřil o SSSR, který chce navštívit už na konci tohoto měsíce června. Od doby, kdy přišel k moci sovětský prezident Gorbačov, všechny iránské problémy se SSSR prý byly vyřešeny, a proto v Moskvě podepíše smlouvu o politické, ekonomické a kulturní spolupráci mezi oběma zeměmi, jakož i o zbudování přehrad a elektrických centrál v Iránu. Se Západem by prý Irán mohl mít lepší vztahy, kdyby Západ napravil všechny své „omyly“, stejně jako to učinil SSSR. Západ však prý jedná s Iránem povýšenecky, protože se domnívá, že Irán potřebuje jeho pomoci ke své rekonstrukci po válce s Irákem. Irán se však prý bez jeho pomoci obejde a kdyby mu byla nabídnuta, tak by ji odmítl. Západní diplomaté se domnívají, že Rafsanjani v Moskvě asi uzavře bilionovou smlouvu o koupi sovětských zbraní, stejně jako Irán už koupil zbraně v Číně a v Severní Korei.

● ● ●
Washington. — Ve dnech 6. a 7. června byla ve Washingtoně na návštěvě nová ministerská předsedkyně Pakistánu Benazir Bhuttová. Hlavním předmětem jejího jednání s prezidentem Bushem a jinými členy US vlády byly dvě záležitosti: problém civilní války v Afghanistanu a problém ekonomické a vojenské výpomoci Spojených států Pakistánu. Obě strany se shodly na tom, že dále má pokračovat US vojenská výpomoc afghánským bojovníkům mujaheddin, kteří usilují o svržení pro-sovětské komunistické vlády prezidenta Najiba; zároveň však Bhuttová a Bush souhlasně prohlásili, že oba budou usilovat o politické vyře-

šení afghánského sporu. Bhuttové hlavně záleží na tom, aby 3,6 milionu afghánských uprchlíků, kteří žijí v Pakistánu a tuto zemi ekonomicky silně zatěžují, se mohlo vrátit zpět do své země. - Ve věci ekonomické výpomoci Spojených států Pakistánu je však problém složitější. US kongres totiž naléhá na to, aby Pakistán se připojil k „ne-proliferální smlouvě“, podepsané už jinými zeměmi, neboli aby se smluvně zavázal, že nikdy nebude vyrábět nukleární zbraně. USA mají totiž silné podzření, že Pakistán usiluje o schopnost výroby nukleárních zbraní, protože sousední Indie, úhlavní nepřítel Pakistanu, rovněž usiluje o zbudování si nukleárního arsenálu. Předchůdce Bhuttové generál Zia pouze dával ústně Spojeným státům ujištění, že Pakistán chce užívat nukleární energie jen a jen pro mírové účely, odmítal však smluvně se k tomu zavázat. US kongres nyní naléhá na to, aby Pakistán podepsal ne-proliferální smlouvu; jinak mu hrozí zastavením US ekonomické a vojenské výpomoci. Bhuttová zatím zamítá smluvně se k této věci zavázat; US kongres tedy vyžaduje, aby Pakistán tak učinil později v tomto roce. Bhuttová závisí ve své funkci ministerské předsedkyně velmi silně na pakistánské armádě, která neoblomně zamítá podepsání závazku Pakistánem, že bude svého atomického průmyslu užívat pouze pro mírové cíle a ne k výrobě atomických zbraní. Kdyby Bhuttová vyhověla Spojeným státům, těžko by se asi udržela u vládních otěží. Politici pozorovatelé navrhuji, aby USA v této věci nenaléhaly na Pakistán, stejně jako nenaléhají ani na Izrael ani na Jižní Afriku, které už atomické zbraně mají, ani na Indii, Argentinu, Brazílii a jiné země, které horečně rozvíjejí svůj atomický průmysl a patrně budou brzo schopny vyr-

ábět i atomické zbraně. US kongres však tento návrh nepřijímá; patrně se obává toho, že Pakistán by pak mohl užít atomických bomb proti Izraeli. Proto tato záležitost zatím nebyla při návštěvě Bhuttové ve Washingtoně urovnána a o ní se má jednat později v tomto roce.

● ● ●
New York. — Dne 9. června USA vetovaly rezoluci Bezpečnostní rady OSN, odsuzující politiku Izraele v obsazených arabských územích. USA byly jedinou zemí, která tuto rezoluci vetovala; všech ostatních 14 členských zemí Bezpečnostní rady ji schválilo. Politici analytici už dávno poukázali na to, že USA často užívají vůči Izraeli jiné míry než vůči ostatním zemím.

● ● ●
Paramaribo. — Dne 7. června se při pokusu o přistání na letišti hlavního města Surinamu - bývalé holandské kolonie, na severovýchodě Jižní Ameriky, zřítilo osobní letadlo. V husté mlze letadlo zavadilo o vrcholky stromů. Přitom bylo zabito 171 lidí na palubě a 11 lidí havárii přežilo. Letadlo letělo z holandského Amsterdamu. Většina cestujících byli Surinamci, žijící v Holandsku; mezi zabitými byli však také tři Američané, tři vysocí surinamští důstojníci a tři přední holandské fotbalisté. - Cestování letadlem je mnohem bezpečnější než je cestování autem; dojde-li však k leteckému neštěstí, počet obětí bývá většinou velmi vysoký. Surinamská vláda se domnívá, že příčinou této havárie byl omyl pilota, anebo poškozený výškoměr.

● ● ●
Chartúm. — Podle zprávy známých novin „Christian Science Monitor“ mezinárodní výpomocný program „Lifeline“, začatý letos v březnu na pomoc vyhladovělým lidem v Jižním Sudánu a prováděný pod záštitou OSN, probíhá nyní úspěšně, ačkoliv měl původně mnoho překážek. S pomocí nákladních aut, vlaků a letadel se do různých tamních měst podařilo dopravit už asi 60,000 tun potravin a je naděje, že ještě před začátkem deštivé sezony, kdy tam doprava není možná, se tam podaří dopravit dalších 20,000 tun. To sice ještě nečiní dohromady 100,000 tun, požadovaných odborníky OSN jako minimum, avšak prý se tam podaří odvrátit podobný hlad, kterým byl jih Sudánu postižen vloni, kdy tam hladem zemřelo na 250,000 lidí. S touto akcí

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Všechny druhy pojištění
v Clevelandu a okolí
Vám ochotně, srozumitelně vysvětlí
a odborně zprostředkuje
FRANK KOLÁR,
který už po 12 let pracuje
dnes u největší americké pojišťovny
„Farmer's Ins. Groupe Co.“

V případě hledání dobrého a poctivého pojištění
volejte: ☎ (216) 953-9192

OSN spolupracují nyní jak sudánská vládní armáda, tak i jižní vzbouřenci SPLA (Armáda pro osvobození sudánského lidu), bojující za větší samoprávu černošského jihu a za zrušení jeho nuceného poarabšťování a pois-lamšťování arabským severem. Na konvoje pouze sporadicky útočí některé místní kmeny, které na občanské válce nejsou zúčastněny. V těch případech vládní vojáci, či jižní bojovníci zahánějí útočníky na útek. Autoritě OSN velmi oceňují tuto spolupráci s jejich programem ze strany obou nepřátelských táborů.

Washington. — Podle zprávy pořízené péčí „Greenpeace“, washingtonského úřadu pro čisté přírodní prostředí, v důsledku námořních nehod lodí či ponorek leží na dně světových oceánů při nejmenším už 50 nukleárních zbraní - bomb či torpéd - a 9 nukleárních reaktorů. Z toho 43 nukleárních zbraní a 6 nukleárních reaktorů vlastnil SSSR. Největší z těchto nehod představovalo potopení sovětské ponorky typu „Yankee“ s 32 nukleárními bombami a 2 nukleárními torpédy na palubě, k němuž došlo 6. října 1986, asi 600 mil severovýchodně od Bahamských ostrovů. Letos 7. dubna se v Norském moři potopila sovětská ponorka typu „Mike“ s dvěma nukleárními torpédy a 2 nukleárními reaktory na palubě. Má se však zato, že na mořském dnu leží ve skutečnosti už větší počet nukleárních zbraní, protože Sověti neohlašují všechny své nehody tohoto druhu a také asi neudávají skutečný počet nukleárních zbraní, které byly na palubě jejich ztroskotaných plavidel. Vojenská odborníci nás však ujišťují, že tyto zbraně, ležící na mořském dnu, nepředstavují prakticky žádné nebezpečí nukleárního výbuchu. - Od roku 1945 až dosud došlo na moři k více než 2.000 vážným nehodám, při kterých zahynulo asi 2.800 lidí. Celkem se přitom potopilo 75 plavidel, z čehož bylo 27 ponorek: 5 sovětských, 4 americké, 4 francouzské, 3 britské a po jedné - západoněmecká, izraelská, pakistánská, peruánská, španělská a turecká. Do této zprávy „Greenpeace“ nejsou započítány námořní incidenty, ke kterým došlo za korejské, vietnamské a iránsko - irácké války.

Washington. — Od roku 1975 až dosud vyemigrovalo z SSSR do USA asi 150.000 sovětských ob-

čanů, z nichž se jich asi 50.000 usadilo v New Yorku a okolí; v tomto roce se jich očekává dalších 15.000. Velkou většinu těchto sovětských přistěhovačů tvoří sovětský Židé, avšak mezi nimi jsou také Arméni, sovětský občané německého původu a jiní. US policie právě vyjevila, že mezi těmito přistěhovanci jsou také gangsteři a zločinci z povolání, někteří vysoce kvalifikovaní ve svém umění klamat a krást, a také agenti KGB, kteří přišli s falešnými dokumenty, na kterých byli uvedeni jako Židé. Někteří z nich předtím prožili dlouhá léta v sovětských vězeních či koncentračních táborech. Podle údajů US policie je ve skutečnosti mezi těmito přistěhovanci pouze několik set aktivních zločinců, spojených v gangsterské společnosti a mafie; zabývají se ilegálním obchodem gazolinu ve velkém, prodejem drahokamů, výrobou falešných kreditních karet ve velkém, spolkových či cestovních šeků a paděláním peněz v hodnotě stamilionů dolarů. Jeden kroužek sovětských emigrantů se už například infiltroval do Jardinay, Inc. na Manhattanu, velké to americké společnosti výrobců drahokamů, a jeho členové tam metodicky ukradli zlata a drahokamů v hodnotě 54 milionů dolarů. Síť sovětských gangsterů a mafistů v USA jsou v přímém spojení s podobnými zločinnými organizacemi v jiných zemích. Organizovaní zločinci sovětského původu také vybírají různým vyhrožováním peníze od ostatních sovětských emigrantů v USA. Policejní autority říkají, že síť organizovaných zločinců sovětského původu v USA je sice malá ve srovnání s podobnými americkými zločinnými organizacemi, že však je dobře skryta, protože ostatní sovětskými přistěhovanci a zároveň její členové jsou ve svých zločinných schopnostech vysoce kvalifikovaní, protože se jim dařilo unikat i sovětské KGB, takže US policejní orgány na ně dosud nestačí. Jednomu vrchnímu vůdci mafie, původem z

Oděsy v SSSR, se za pouhých deset let po jeho příchodu do USA podařilo nahromadit si podvodným prodejem gazolinu ve velkém jmění ve výši 600 milionů dolarů; US vláda právě požádala Západní Německo, kde byl zadržen, o jeho extradici. Tyto zločinné síť sovětských přistěhovačů mají svá ústředí v tzv. obchodech či restauracích „Starého světa“ v brooklynské čtvrti Brighton Beach. Jejich filiálky však operují už v celé řadě jiných amerických velkoměst: v Chicagu, Milwaukee, Los Angeles, San Francisco, Seattle, Phoenixu, Clevelandě, Minneapolisu, Dallase, Miami, Philadelphii, Bostonu a jinde.

Oslo. — Ve dnech 1. - 10. června papež Jan Pavel II. navštívil Skandinávii a Island, naprosto většinou luteránské země, ve kterých žije dohromady méně než 200.000 katolíků. V Norsku jich je 23.000, na Islandě 1.500, ve Finsku 4.200, v Dánsku 35.000 a ve Švédsku 125.000. Jedním z předních cílů této návštěvy bylo odstranit některé předsudky, které v těchto zemích dosud existují proti katolické církvi. Setkáním s luteránskými biskupy se mělo zlepšit klima ekumenických snah o sjednocení křesťanů. Sv. Otec chtěl zároveň posílit katolíky skandinávských zemí ve věrnosti vůči katolické církvi. Finský ministerský předseda Harri Holkeri řekl předem novinářům o této návštěvě: „Vítáme návštěvu papeže Jana Pavla II. do Finska s velkou radostí a připravujeme mu vřelý přijetí. Chtěli bychom mu ukázat naši zemi, její přírodu a finský způsob života, který je součástí severských tradic... Jeho návštěva poskytne silnou mravní oporu malé, avšak aktivní římskokatolické komunitě ve Finsku. Také povzbudí ekumenické hnutí, které sbližuje křesťanské církve jedny s druhými. Navíc budeme mít možnost vyměnit si názory o různých problémech lidského života ve světové souvislosti,

zejména o problémech zemí Třetího světa, o problémech lidských práv a o jiných závažných věcech, vztahujících se k dnešnímu světu.“ - Sv. Otec už na cestě v letadle poznamenal, že za této jeho návštěvy asi dojde k některým menším konfliktům o oboru ekumenismu. Žertovně pak dodal, že když je v nordických zemích luteranismus všude státním náboženstvím, nejlepší cestou pro ekumenismus a sbližení církví by bylo, „kdyby papež a králové Švédska či Norska mohli spolu jít lyžovat.“

Zprávy o průběhu této návštěvy byly dosud v americkém tisku, i katolickém, jen kusé, neúplné a velmi vzácné. Dne 1. června sv. Otec navštívil v Norsku město Trondheim, to je místo, kdy byl dříve pohřben nebeský ochránce Norska král Olaf a kde nyní stojí luteránská katedrála. V této katedrále musil ihned vyslechnout zatpklou řeč luteránského biskupa z hlavního města Oslo - Andreas Aarflot-a, který bez obalu vytýkal katolické církvi její přílišnou pomalost v ekumenických snahách, její neuznání protestantských církevních struktur, její výslovné odmítání uznat protestantské náboženské služby jakož i sdílení svátostí v obou církvích.

Katolická církev prý už sice opustí svou „historickou izolovanost a soběstačnost“, avšak „od studoven římské kurie je dosud příliš vzdáleno jakékoliv přesvědčení o tom, že nadešla doba k provedení skutečného ekumenismu.“ - Dne 2. června v téže katedrále se konala ekumenická pobož-

nos, již se však jeden z norských luteránských biskupů odmítl zúčastnit. Sv. Otec ve své řeči zdůraznil oddanost katolické církve vůči ekumenickým snahám, avšak dodal, že je nutno postupovat jen zvolna, krok za krokem, překonávat postupně překážky na cestě k sjednocení, vyvarovat se netrpělivosti a přílišného spěchu a přenechat vyřešení vážných teologických neshod

„mezinárodní komisi katolicko-luteránského dialogu.“ Tato komise právě jedná o teologických problémech lidské spásy v Kristu, o povaze církve a o svátostech. Dne 3. června sv. Otec navštívil na Islandě Trínkvellir, neboli místo, kde v roce 1.000 islandský parlament prohlásil křesťanství státním náboženstvím. Island byla první západní země ve středověku, která měla svůj parlament. - Dne 9. června ve švédském městě Uppsala při mši sv. pod širým nebem jeden 28letý švédský protestantský fundamentalista, nepřítel sbližení katolické církve se švédským protestantismem, se najednou začal protlačovat směrem k sv. Otcovi při rozdělení sv. přijímání. V rukou držel letáky, nepřátelské římskému papeži, aby je rozdával přítomným. Policie jej však zadržela a odvedla k výslechu. Předtím v Dánsku sv. Otec kritisoval současné zvyky dánské mládeže, která už neuzavírá manželství, nýbrž dvojice pouze žijí pospolu a po libosti se pak rozechází; tento způsob spoluzití už dnes považují za normální a přirozený.

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TURON, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
387-7000

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného perli

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošitých dek a polštářů
z husího prachového perli a daeronu.

Velký výběr hed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsluhujeme
česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančera

SPORT

I. liga kopané

v Československu

Výsledky 28. kola: Dukla - Slovan 2:1, Cheb - Plzeň 3:1, Inter - Banská Bystrica 3:2, Hradec Králové - Sparta 1:2, Olomouc - Ostrava 1:3, Vítkovice - Dunajská Streda 3:1, Nitra - Bohemians 2:0.

Tabulka: Skóre: Body:

1. SPARTA	66:24	42
2. OSTRAVA	48:29	40
3. NITRA	35:34	32
4. DUKLA	46:37	31
5. SLAVIA	48:44	29
6. SLOVAN	37:37	28
7. D. STREDA	32:39	28
8. B. BYSTRICA	47:55	27
9. VÍTKOVICE	49:34	26
10. TRNAVA	33:34	26
11. OLOMOUC	38:44	26
12. INTER	48:55	26
13. PLZEŇ	39:45	23
14. CHEB	38:50	22
15. BOHEMIANS	34:54	22
16. HR. KRÁLOVÉ	29:54	18

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Mezinárodní výsledky Kvalifikace o MS 1990

2. evropská skupina: Anglie - Polsko 3:0

Tabulka:

1. Anglie	10:0	7
2. Švédsko	4:2	5
3. Polsko	2:5	2
4. Albánie	1:10	0

6. skupina:

Irsko - Mad'arsko 2:0

Tabulka:

1. Španělsko	14:1	10
2. Irsko	5:2	8
3. Mad'arsko	4:5	5
4. Sev. Irsko	5:7	5
5. Malta	3:16	2

Další výsledky:

Mali - Guinea 3:0
Egypt - Chile 2:0
Bolivia - Paraguay 2:3
Švédsko - Alžír 2:0
SSSR - Island 1:1
Finsko - Holandsko 0:1
Wales - Záp. Německo 0:0
Luxemburg - Belgie 0:5

TENIS

French Open - finále

Chang - Edberg

6:1, 2:6, 4:6, 6:4, 6:2

17letý student čínského původu z Kalifornie, který nejedliv vyřadil Lendl, pak sovětského Česnekova a nakonec předního švédského hráče Edberga - Michael Chang - vyhrál mistrovství Franie a odměnu 291,752 dolarů.

Michaelovi rodiče pocházejí z Taiwanu a emigrovali do USA v roce 1966. Michael se narodil v roce 1973 v Kalifornii.

Již za týden 26. června bude zahájen další velký turnaj - Wimbledon. V Anglii se uvidí, bylo-li Changovo vítězství jen náhodné, anebo patří-li mezi tu špičkovou elitu světových tenistů. Kdo zahledl jeho vítězství na TV obrazovce a měl radost s ním, určitě mu neunikla ani jeho pokorně vyslovená vděčnost Stvořiteli za obdržení sportovní talent, za to, že jej může ve svobodných USA pěstovat, a aby Bůh žehnal touhám čínských studentů při jejich snaze o demokracii v Číně! - Na 17letého chlapce, tělesně znaveného namáhavým turnajem a rozradostněného svým úspěchem je to vskutku pozoruhodné, že nezapomněl, ani na trpící v Číně, ačkoliv se sám narodil už v USA!

V dámském finále vysoce favorizovaná Graffová prohrála se Španělkou Sanchezovou 6:7, 6:3, 5:7.

Graffová spolu se Sabatiní také podlehlly ve čtyřhře sovětské dvojici Sawtchenko - Zverava 4:6, 4:6.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Metro - Liga

Sparta - Eagles 1:1

Další překvapení připravili Spart'ané vysoce favorizovanému mužstvu Eagles, kterému utrhli bod.

Mužstvo Sparty nastoupilo v následující sestavě: Willie Fajkus - Sabelli, Schirmer, Kouwe, Weld - Maliff, Henn, John a David Glendenning - Roxburgh, Griga, Střídali: Hobart,

Daniels, Sezonov a Deol.

Již zpočátku hry Spart'ané byli zatlačeni do obrany, která za pomoci zálohy s úspěchem zastavila všechny nebezpečné útoky.

Ve 2. polovině hra se vyrovnala a byli to Spart'ané, kteří v 68. min. získali vedení Horartem, který z 10 metrů skóroval. Eagles vyrovnali Mackem v 74. min. hlavičkou při kopu z rohu. Velmi dobrý fotbal zasluhuje pochvaly všem hráčům.

Výsledky 7. kola: Sparta - Eagles 1:1, Schwaben - Vikings 2:0, United Serbs - Lightning 3:0, Green-White - Maroons 3:1, Kickers - Royal Wavel 2:1.

Tabulka: V.N.P. Skóre: Body:

1. KICKERS	5	1	0	9	4	11
2. SCHWABEN	4	2	0	13	5	10
3. GR. WHITE	3	2	2	14	9	8
4. SPARTA	3	2	2	10	10	8
5. EAGLES	2	2	0	6	3	6
6. U. SERBS	2	2	1	8	6	6
7. VIKINGS	3	0	3	14	13	6
8. R. WAWEL	1	2	4	7	9	4
9. MAROONS	0	1	4	5	10	1
10. LIGHTNING	0	0	7	3	17	0

Sparta - Gr. White v neděli ve 3 hod.

V 8. kole Jarní sezony Sparta hraje na domácím hřišti proti Gr. White v boji o 3. místo. Manažér Sparty Tim Daniels počítá s kompletním mužstvem.

Přijďte se podívat na dobrý fotbal na Albright Field, 5000 W. Cermak Road, Cicero. Reservy zaháji v 1 hod.

Program dalších zápasů v neděli 18. června

Eagles - R. Wavel
Schwaben - Kickers
U. Serbs - Vikings
Maroons - Lightning

Major Divize - rezervy

Výsledky minulého neděle: Sparta - Eagles 2:1, Gr. White - Maroons 3:0, Schwaben - Vikings 1:0, U. Serbs - Lightning 1:0, Kickers - R. Wavel 4:0.

Tabulka: V.N.P. Skóre: Body:

1. SCHWABEN	6	0	0	13	2	12
2. GR. WHITE	4	1	2	16	8	9
3. SPARTA	4	1	2	14	10	9
4. VIKINGS	4	0	2	12	5	8
5. KICKERS	4	0	2	12	7	8
6. EAGLES	2	0	2	7	7	4
7. R. WAWEL	2	0	5	16	22	4
8. MAROONS	1	1	3	8	9	3

9. U. SERBS 1 1 3 4:13 3
10. LIGHTNING 0 0 7 1:18 0
Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRANIČÍ

Z návštěvy ze Západního Berlína se nevrátil mistr světa v cyklokrosu Ondřej Glajza s manželkou Olgou z Popradu. Náš Svaz Vás vítá na svobodě a přeje Vám mnoho zdaru!

Z Toronto nám došla smutná zpráva, že v mladém věku 50 let zemřel na rakovinu Milan Gajda, bratr Láďi z Chicaga. Loňského roku na Masaryk-townu při turnaji „Nového domova“ v kopané jsem s Milanem a Láďou mluvil a netušil, že to bude naposled... Milan byl dobrý sportovec. Čest jeho památce! V bolestných chvílích Vašeho těžkého zármutku, jsou naše srdce s Vámi. Přijměte naši hluboce citěnou soustrasť.

Místopředseda Svazu Vlád'a Zikán bude zastupovat Čs. svobodné sportovce v zahraničí v neděli 2. července 1989 v jednu hodinu odpoledne na Masaryk-townu na Čs. dnu a odhalení památníku obětem komunismu v Československu. Na slavnosti bude účinkovat třicetiletá dechová hudba z Clevelandu, kterou řídí Luboš Hromádka, který stál u kolébky Svazu. Předsedkyně K-231 E. Ottové a celému výboru přejeme, aby Vaše odhalení památníku bylo zdařilé a Vaše práce spojená s tím nebyla marná. Svaz vyzývá své členy, aby se tohoto aktu zúčastnili a všichni jsme se sešli 1. a 2. července na Masaryk-townu.

Svaz odeslal panu kardinálu - jeho Eminenci Františku Tomáškoví, arcibiskupovi pražskému a primasi českému vřelý pozdrav k jeho 90!

Tenista Miroslav Mečír říká: „Většina lidí ani neví, že já pocházím z Bojnic na Slovensku“ a v zahraničí neumi ani moje jméno vyslovovat.

Syn předsedy Svazu Alexe Čecha, doktor Alex Charles Čech, vstoupil 20. května v kostele St. Paul Episcopal v Richmond, Virginia, do stavu manželského s Elizabeth Lupton. Rádi gratulujeme! zp

Naši sousedé - věřící Poláci - se konečně začali živě zajímat o situaci církve v Československu

(Pokračování ze str. 1)

novickek, které pak budou působit v nemocnicích a v domech pro staré občany. Toto povolání se netýká mužských řeholů. Žádosti kar. Tomáška v tomto ohledu zůstaly bez odpovědi. V Československu ovšem určitý počet řeholníků žije. (Krystyna Krauzová jmenuje jezuity a františkány) - ale jsou to staří lidé, kteří vstoupili do řádů před válkou nebo v zahraničí. Pokud jsou mezi nimi i mladší členové, vykonávají jen nižší funkce. Interview pokračuje:

Otázka: Jak vidíte úlohu české církve v rámci evropské církve a jak vypadají vztahy vaší církve se Svatým stolicí?

Tomášek: Styky s evropskou církví jsou velmi skrovné a velmi omezené. Už jen navázat takové styky je pro nás spojeno s velkými obtížemi, které nám působí státní orgány. Styky s Vatikánem jsou udržovány především prostřednictvím individuálních kontaktů. Oficiální styky jsou možné jen tehdy, přijede-li do Prahy vatikánská delegace, aby vedla rozhovory se mnou, nebo se zástupci vlády o problémech české církve. Takže takové styky jsou jen sporadické. Jsou také udržovány prostřednictvím českých katolíků, kteří žijí v emigraci; jde o emigranty z doby po válce a pak po roce 1968. Úřady nám ztěžují provádět pastorační činnost v terénu. Nemůžeme provádět katechizaci tak, jak je to možné v Polsku a v některých jiných socialistických zemích. U nás smíme učit katechismu jen ve škole - a to jen děti od 2. do 7. třídy základní školy. Rodiče musí děti zvláště přihlásit a přihláška se musí každý rok obnovit. Hodiny náboženství jsou určeny tak, že vyučování katechismu se koná ve velmi nevhodnou dobu: v polední přestávce nebo pozdě večer. To všechno způsobuje, že školní výuka katechismu přináší skrovné výsledky. Na hodiny náboženství chodí malý počet dětí. Rodiče se obávají, že by děti měly potíže ve škole (tuto větu cenzor v gdaňském časopise vyškrtl.) Chtěli bychom vyučovat katechismus v kostelích, ale to zatím nejde. Jiný problém je pro mne malá možnost vydávat katolické knihy a časopisy. Když už dostaneme od státních orgánů povolení něco vydat, narazíme na jiný problém, totiž na drastické omezení nákladu těchto

Doporučte Hlas národa svým přátelům a známým

publikaci. Kniha se hned rozprodá. A v běžných knihkupectvích věřící nemohou dostat žádnou náboženskou knihu.

Kardinál Tomášek pak hovoří o příliš nízkých nákladech modlitebních knih, nízkém nákladu jen šestistránkového týdeníku Katolické noviny, a o tom, že se cenzurní zásahy nesmějí v publikacích označovat. Cenzuře podléhají i diecézní bulletin, a ani pastýřské biskupské listy nejsou vyňaty ze schvalovacího řízení státních orgánů. Krystyna Krauzová se potom ptá na vyhlídky, zda papež Jan Pavel II. přijede na návštěvu do Československa. Pan kardinál a věřící by ovšem uvítali, kdyby se kanonizace Anežky konala v Praze a za přítomnosti svatého Otce. Kardinál Tomášek podotýká, že papež není jen hlavou římskokatolické církve, nýbrž i hlavou vatikánského státu a může tedy do Prahy přijet jen na pozvání představitelů československého státu. Kard. Tomášek chce znovu napsat panu prezidentovi, aby sv. Otce pozval na náboženskou slavnost v Praze, v souvislosti s kanonizací bl. Anežky; ale podotýká, že státní představitel mu nedávno sdělili, aby si nedělal příliš velké naděje. Ovšem „jestliže se slavnosti budou konat v Římě“, pokračuje František Tomášek, „pak to bude výhodné pro naše krajany žijící v cizině. Bude pro ně snadnější zajet do Říma, protože s cestou do Prahy by měli velké potíže.“ Interview pokračuje:

Otázka: česká církev zahájila letos devítileté období, které předchází oslavám tisícího výročí smrti sv. Vojtěcha. Jak bude toto období probíhat?

Tomášek: Pro nás to bude významné období příprav na důležité jubileum. Každý měsíc vydáme publikaci, v níž budou obsaženy programové pokyny pro duchovní ve farnostech. Cílem devítiletého období je obnovit náboženský život. V průběhu příprav na jubileum chceme každý jednotlivý rok zasvětit jednomu ze základních problémů náboženského života v dnešním světě. Tím se chceme přičinít o ozdravení a prohloubení duchovního života české církve. Každý rok bude věnován některé z významných myšlenek, vyplývajících z Kristova evangelia a z Desatera Božích přikázání. Ve smyslu tohoto učení chceme sladit prvky starého s novým... Duchovní impulsy devítiletého období mohou inspirovat naše myslitele a umělce k tvůrčí činnosti a mohou přinést výsledky při

ekumenických setkáních a v rozhovorech s věřícími i nevěřícími. Cíl devítiletého duchovního období v intencích sv. Vojtěcha má také symbolický rozměr. Tento první Čech na pražském biskupském stolci byl zároveň prvním Čechem skutečně evropského významu. Byl úzce spjat s počátky křesťanství v Polsku a v Uhrách, a prostřednictvím svých záků také na Rusi. Jeho osoba nás zároveň spojovala s kulturou Německa a v Itálii, kde pobýval a kde působil jako učitel. Rok 1988 je rokem blahoslavené Anežky a všech těch, kteří se zasvětili službě nemocným a trpícím. Rok 1989 je pod heslem „víra v dnešním světě“. Je to rok svatého Klementa Hofbauera a svatého Jana Nepomuka Neumanna. Na začátku devítiletého období jsem posvětil zvon sv. Vojtěcha. Je na něm nápis „Osvobod' nás pravdou a obnov tvářnost země.“

Otázka: Jak se vyvíjejí vztahy mezi katolickou církví a jinými křesťanskými církvemi v Československu?

Tomášek: Už dlouho působí velmi aktivní ekumenické skupiny. I v této oblasti nám úřady znemožňují intenzivnější styky. Přesto jsou tyto styky hodně živé, rozvíjejí se a prohlubují. Sám využívám směrnic o ekumenických vztazích. Uvědomuji si však, že obvykle jde o neformální styky, kterých se účastní malé skupiny osob.

Otázka: Jak vypadá náboženský život mládeže? Vaše autorita je velká nejen mezi katolickou mládeží, ale také mezi těmi mladými lidmi, kteří se prohlašují za ateisty. Dnes se všude dívají na mládež v církvi s neklidem. Jak vidíte tento problém v Československu?

Tomášek: Dnes je jiná situace. Církev u nás ožívá a mohutní. Pro tento stav je příznačné náboženské probuzení mládeže. Každým rokem je u nás stále více mladých lidí, kteří hledají víru. Kritíme mladé lidi, kterým je dvacet nebo i víc let. Jsou to lidé, pocházející z ateistických rodin. Přicházejí k nám a hledají cestu k Bohu. Vláda a komunisté to nemohou pochopit, protože ti mladí lidé byli vychováni ve zcela jiné ideologii. Ale oni se k nám hlásí, přímo se dožadují, abychom je pokřtili - a žijí pak intenzivním duchovním životem a aktivně se účastní života církve. Tam, kde je mládež, je budoucnost. Jako církev jsme se vůbec ocitli na rozhraní. Z různých skutečností se dá usuzovat, že duchovní život je v Československu velmi

čilý. Roste počet věřících. Je to výsledek čtyřicetiletého očištného procesu.

Otázka: Co způsobilo toto probuzení a které společenské vrstvy jsou v křesťanské obrodě nejaktivnější?

Tomášek: Náboženská obroda se projevuje hlavně v průmyslových střediscích a v dělnických čtvrtích. A také v řadách inteligence a mezi mládeží. Tam všude se probouzí touha a hlad po Bohu. Dosavadní marxisticko-leninská ideologie už nepřitahuje. Kdo vyznává svou víru, musí být připraven na všechny možnosti. Pokud jde o mou církev, jsem optimista - (a zde opět zásah polského cenzora). Ve veřejném životě jsou katolíci stále diskriminováni. Pracují za velmi těžkých podmínek. Mají problémy, jak se dostat na vysoké školy. Nemají možnost postupovat výš ve svém zaměstnání a nemají naději, že se jejich dětem povede líp (konec cenzurního zásahu). Kdo se modlí, koná velmi mnoho pro Boží království. Kdo trpí pro Ukřižovaného, koná nejvíce. Ve školách je oficiálně propagován ateismus. A přitom lidé velice lačni po duchovním a náboženském životě. Je hlad po Bibli. Přicházejí k nám lidé a chtějí Písmo svaté a breviáře. Dostane se jen na nečetné. Proto se shromažďují v malých skupinách v soukromých bytech a modlí se z těch neimnóhých, pro ně tak vzácných exemplářů, které se jim podařilo získat.

Otázka: Chtěla bych se vrátit k problému vztahu církve ke státu.

Tomášek: V roce 1948 stát převzal „péči“ o církev. Zabavil její majetek. Církev je podřízena státu, který ji financuje. Duchovní se v určitém smyslu stali státními úředníky. Jak už jsem řekl, knězem se může stát pouze ten, kdo získá státní souhlas (další věty opět vyškrtány cenzorem). U nás působí kněží, vysvěcení bez povolení, to znamená nelegálně. Pro nás jsou velice důležití a hodnotní.

Otázka: Z toho všeho vyplývá, jak těžká je Vaše situace jako hlavy české církve. Musíte proklouzávat mezi paragrafy a dělat „politiku“ malých kroků, která umožňuje dosáhnout ústupků ze strany úřadů.

Tomášek: Výborně tyto problémy chápete. Tak je tomu opravdu.

Otázka: Mám dojem, že církev v Československu (opět cenzurováno) - se podobá obcím prvních křesťanů. Někdy vystává před očima obraz setkání v katakombách.

Tomášek: To je výborné vyjádření. To jsou naše katakomby.

Kardinál Tomášek dále vysvětluje incident, kdy mu na hranicích zabavili náboženskou literaturu, vytištěnou v Římě. Existuje úřední předpis, že ten, kdo chce dostat knihy z ciziny, musí předem předložit seznam knižních titulů a jmen jejich autorů. Jsou na to dokonce zvláštní formuláře, které se dostanou na ministerstvu.

Otázka: V Československu se aktivizuje církev, současně je však vidět zvýšená aktivita opozice. Jaký je vztah církve k demokratické opozici? (také tato otázka cenzor v časopise Gwiazda Morza, škrtl. A s ní i celou kardinálovu odpověď, která zní:)

Tomášek: Opozice byla, je a bude. Vzájemně se podporujeme. Nemůžeme to ovšem dělat oficiálně. Moc chce proti nám bojovat prostřednictvím ateistické ideologie. Opozice nás do určité míry chrání. Církev také provádí „nelegální činnost“, protože za takovou považují úřady soukromá modlitebni shromažďování, promítání náboženských filmů a pořádání rekolekce. To všechno je u nás zakázáno.

Krystyna Krauzová připomíná bouřlivý průběh oslav na podzim loňského roku 70. výročí vzniku československého státu. Mezi zatčenými byli i katolíci, a otázka zní, jaký postoj zaujala církev k těmto událostem?

Tomášek: Jedná se o jeden z nejdůležitějších problémů dneška. Jsem s nimi. Křesťan nemůže být nikdo jen pro sebe. Musí jím být také pro druhé. To je jeho povinnost. Není-li to povoleno legálně, pak je třeba dělat to nelegálně. (poslední

větu polský cenzor otisknout nedovolil).

Otázka: Mají věznění katolíci možnost přijímat svátosti a dostává se jim duchovního povzbuzení od kněží?

Tomášek: Neznám současnou situaci. Něco se snad změnilo. Pokud vím, až dosud to povoleno nebylo. Musíme však na tom trvat. Trvat tak dlouho, až k tomu dojde.

Otázka: Jste znám jako člověk radikálních názorů. Požíváte úcty nejen u věřících, ale máte autoritu také u představitelů státní moci a mezi ateisty, působícími v řadách opozice.

Tomášek: Víím o tom. Snažím se být sám sebou. A sloužit, jak nejlip dovedu. Zvláště mě těší, že jsem oblíben u těch příslušníků opozice, kteří se označují za ateisty.

Otázka: Jak se vyvíjí styky české církve s polskou církví?

Tomášek: Tyto styky jsou skrovné. Jsme sousedé a tak trochu se divím, že těch styků je tak málo. Přál bych si, aby se to změnilo. Zároveň jsem však velice vděčný za to, co pro nás Poláci dělají. Zvláště za to, že se v Polsku tisknou české náboženské knihy. Jsme za to opravdu vděční.

Otázka: Myslím, že už budeme muset skončit náš rozhovor. Musíte dbát o své zdraví. Na závěr mám otázku, týkající se Vaší osoby: jak to děláte, že přes svůj věk máte tolik energie a jste pořád tak čilý?

Tomášek: Pracovat je moje povinnost. A je to povinnost velmi milá. Jsem velmi šťasten, že se mi podařilo prožít takovýto život. Sloužit Bohu je to nejlepší, co mě v životě mohlo potkat.

Mnohokrát děkuji za rozhovor!

MOŘE V OSTII A SVATÝ BENEDIKT

*Moře nebylo ani zelené ani modré
byl brezen s přelétavým počasím
slunce však hrálo a dávalo se na nás
jako by nás vítalo z kalného severu*

vzpomínali jsme ale na nepřítomného Havla

*kterého lidožrouti zavřeli v Praze
a chtěli ho sníst*

*Doufáme, že se jim to nepodaří,
protože právě v den smrti svatého Benedikta
21. března 1989 se projednává jeho odvolání*

*Svatému tomu věřím,
protože je kníže pokoje a míru
a zastavil tolik svěřepých barbarů*

*modlíme se o jeho pomoc
a vnášení míru a pokoje v spravedlnosti
do střední Evropy
především do našich zemí.*

Anastáz Opasek

Vatikán

Apoštolská exhortace Jana Pavla II. „Christifideles laici“, jejímž námětem jsou závěry minulého biskupského synodu o povolání a poslání laiků v církvi a ve světě, byla zveřejněna 30. ledna 1989. Dokument je rozdělen do 5. kapitol. První pojednává o důstojnosti laiků v církvi a o jejich povolání ke svatosti, druhá o jejich účasti na životě církve jako společenství, o jejich služ-

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

bách, úkolech a zodpovědnosti. Obsahem třetí kapitoly je spoluzodpovědnost laiků za misijní poslání církve ve světě a nové evangelizační metody. Čtvrtá kapitola se zabývá růzností jejich přínosů, jimiž mohou přispívat universální církvi, pátá je věnována vý-

hově a formaci laiků. Dokument končí misijní výzvou všem členům církve a modlitbou k Panně Marii.

xx

Za „Krajně závažnou rebelii“ proti učitelskému úřadu nazval Vatikán počínání katolických universit, které manželským

dvojicím doporučují umělé oplodnění. Rozhodnutí klinik některých katolických universit provádět za určitých předpokladů oplodnění in vitro, ačkoliv bylo výslovně zakázáno institucí Kongregace pro nauku víry v únoru 1987 „O respektování lidského života a důstojnosti plození“, je „krajně závažné“, praví se v příspěvku vatikánského deníku Osservatore Romano z 23.12.1988. Článek je zaměřen proti katolickým universitám v Lille, Lovani a Nijmegen, které ihned po uveřejnění článku prohlásily, že i nadále chtějí provádět umělé oplodňování u manželských dvojic. V příspěvku se praví, že jako ochrana před početím podněcovala přerušení těhotenství, tak vede umělé oplodňování k tomu, že budou vytvářeny předpoklady k diskriminujícímu výběru plozených dětí.

xx

Akademik Andrej Sacharov prohlásil po audienci u sv. Otce dne 6. února t.r. že papež je obdivuhodnou osobností, z níž vyzařuje světlo. Po audienci navštívil středisko Russiana oecumenica, kde se setkal s kard. Mir. Lubačivským, duchovní hlavou ukrajinských katolíků, jež je v SSSR největší náboženskou skupinou stojící mimo zákon. Kardinál vyjádřil své přesvědčení, že ukrajinský a ruský národ mohou žít v míru a navzájem se respektovat a že je možné v SSSR zachovávat lidská práva. 7. února přijal akademik Sacharov na universitě v Bologni čestný doktorát. Při setkání s novináři mimo jiné odsoudil zneužívání psychiatrie v SSSR. Se studenty mluvil o svobodě, která jediná podle jeho slov může dát člověku opravdové štěstí.

xx

Při mši sv. sloužené v den 29. výročí smrti chorvatského kardinála Stepinace, prohlásil kard Etchegaray: „Církev, která by si nepřipomínala své mučedníky v minulosti a nehlásila se k současným mučedníkům, nemohla by si dělat nárok na to být Kristovou církví. Universální církev hledí s obdivem na kard. Stepinace, který jednoho dne prohlásil: „Kdybych měl sto životů, obětoval bych je všechny, jen aby žila Boží církev.“

Československo

Máte-li v rodině nebo v sousedství děti, nezapomeňte každý čtvrtek vyladit Vatikánský rozhlas (střední 196, krátké 49, 48, 41), a to v 19.30

hod. Začal vysílat sérii kouzelných katechetických pořadů, které můžete poslouchat s dětmi a pak to s nimi prohodit. Těch 10 minut stojí za to.

xx

Zákonnost a morálka: Na zasedání Federálního shromáždění řekl poslanec Josef Bartončík: „Nemůžeme vychovávat a vést, pokud každý z nás nebude dávat svému jednání pečeť povstivosti a pravdivosti. Jaký etický příklad dávají někteří jednotlivci, kteří se sice slovně ohánějí zájmem socialismu, ale svými faktickými postoji sypou prach do citlivého mechanismu přestavby? Moderní technologii a dokonce i vědeckotechnické informace můžeme za určitých okolností dovést ze zahraničí. Ale člověka si musíme vychovat zde, doma.“ (Rudé právo 12.11.1988)

Litva

Apošt. administrátor arcidiecéze Vilnius, biskup Julijanas Steponavicius, 2.2. nově posvětil vilenskou katedrálu sv. Stanislava, která po léta sloužila za obrazárnu a nyní na žádost věřících byla vrácena pro bohoslužby. 4.3. na svátek sv. Kazimíra bude nově posvěcen i kostel sv. Kazimíra, který po léta byl muzeem ateismu. Kromě toho se může začít se stavebními pracemi dvou nových kostelů v nových sídlišťích Vilna a Kaunasu. 5.2. vyšlo nové vydání církevních novin „Kataliku Pasaulis“ (Svět katolicismu); budou vycházet jednou za 14 dní v nákladu 100 tisíc výtisků.

Súdán

Většina soudců v Súdánu začala stávkovat na protest proti používání islámského práva (šarii) ve věcech křesťanů a proti zásahům islámských fundamentalistů do vykonávání soudní pravomoci. Zásahy úřadů kontrolovaných fundamentalisty mají být i obžalování ne-mohamedáni trestání podle šarie, která stanoví utínání tělesných údů i za sebemenší krádeže. Katolíci biskupové proti tomu protestovali u vlády již v minulém roce zejména v oblastech, kde žijí převážně křesťané. Z 22 milionů obyvatel Súdánu je skoro 60 % mohamedánů a asi 5 % katolíků.

Uganda

Neznámým lidmi byl v Ugandě zavražděn holandský misionář, P. Colonio Spill. Nedaleko misijní stanice v Iganga, východně od Kampaly, ho stopaři donutili k návratu do jeho domu. Tam byl oloupen a nato zabit. Pater Spill působil v Ugandě deset let a ve stanici Iganga založil nemocnici.

Cesta na významná poutní místa Evropy (Maria Zell, Medjugorje - kostel sv. Karla Boromejského s ostatky Bl. Anežky ve Vídni) vrcholící svatořečením Blahoslavené Anežky v Římě v neděli 12. listopadu 1989

sponsorovaná
Distriktním chicagským svazem
Národního svazu českých katolíků

Výpravu doprovází náš misionář
Otec Vojtěch Vít O.S.B.,
kaplan NSČK a redaktor Hlasu národa

LISTOPAD 1 - 14, 1989

LET - Swiss Air z Chicaga do Vídně a z Říma do USA a let jugoslávskou leteckou společností z Vídně do Dubrovníku a ze Splitu do Říma.

UBYTOVÁNÍ: ve „4 star“ hotelích

Vídeň: Hotel am Stephanplatz (naproti katedrále sv. Štěpána) 3 noci.

Dubrovnik: 1 noc

Řím: Hotel Giulio Ceasare: 5 nocí

Medjugorje: v soukromých poutních domech - 3 noci.

JÍDLA: snídaně každý den, 8 večeří, 2 obědy a jídla na letadlech.

LÍSTKY: na všechny události svatořečení a audienci u svatého Otce.

Vstupenky do muzeí a svatyní.

CESTY: poutní místo Maria Zell (celodenní zájezd), benediktinský klášter Melk, prohlídka Vídně s návštěvou kostela sv. Karla Boromejského, kde je část ostatků Bl. Anežky, Dubrovnik, Medjugorje, Split, Mostar, Řím a Monte Casino.

MŠE SVATÉ: ve Vídni v katedrále sv. Štěpána, v Maria Zell a Medjugorje 2krát denně, v Římě v basilice sv. Petra a u Panny Marie Větší a na Monte Casinu.

CESTOVÁNÍ: prvotřídními vyhlídkovými autobusy, doprovázenými místními průvodci a ředitelem cesty.

DÁRKY: na přivítanou v Římě a krásné letecké tašky.

CENA LETENKY: Chicago (Vídeň), Dubrovnik, Split, Řím, Chicago \$1,000.00

Cena cesty (land portion): hotely, jídla, cesty autokary, vstupenky, atd. \$1,429.00

Celkem \$ 2,429.00 *

* cena za osobu na dvojlůžkovém pokoji

Na požádání jednolůžkové pokoje s příplatkem.

Ceny z jiných míst než z Chicaga budou propočítány podle ceny cestovního z města dotyčného cestujícího.

ZVLÁŠTNÍ UPOZORNĚNÍ

Chcete-li se zúčastnit jenom římské části naší cesty - 7 dní - laskavě zavolejte naši kancelář o cenu a datum odletu.

Vaši příbuzní z Československa se mohou zúčastnit naší cesty, začínající ve Vídni, anebo jen její římské části.

Naše kancelář Vám ráda poskytne všechny informace a vyřídí patřičné formality.

Cena cesty je stanovena při kursu dolaru 1. června 1989 a podléhá změně kursu dolaru data naší cesty. Změna někdy dělá více než 5 %.

V nejbližších dnech naše kancelář vydá podrobné cestovní programové knížečky.

Pro rezervace cesty, lety, evropskou část naší cesty a ostatní informace laskavě se spojte s naší kancelář

Uniglobe Cihak Travel Inc.

6302 Cermak Road - Berwyn, IL 60402-0703

Tel. (312) 242-6110 nebo (312) 795-9050

FAX (312) 795-4514

Mimo Illinois volejte Toll Free 1 - 800 - 426 - 8826

Josef Kolářek:

ANEŽKA ČESKÁ (1205 - 1282)

10. dubna oznámila Reuterova tisková kancelář, že jedním z bodů jednání mezi vatikánskou delegací a čs. vládou je kanonizace české princezny ze 13. století v Praze. Jistě je to horoucí přání katolíků doma a byla by to překrásná odměna či dar k 90. narozeninám pražského arcibiskupa kardinála Tomáška (30. června). Jen optimisté, kteří dokážou „doutat proti veškeré naději“ věří, že Anežka Česká je s to proměnit zašití zatvrdlá srdce pražských mocipánů, aby aspoň dopřáli ovládanému lidu radovat se z oslavy dcery českého národa, třeba jen ve svatovítské katedrále, když už ne na Václavském náměstí, kde stojí její bronzová socha od Josefa Myslbeka. Muselo by dojít k zázraku, neboť jejich dosavadní postoj je příkře odmítavý.

Dosvědčují to potíže, jež stavěli do cesty pařížskému kardinálu Lustigerovi, který se chtěl zúčastnit už v roce 1985 oslav 1100. výročí smrti sv. Metoděje na Velehradě. Bylo mu odmítnuto vízum. Další pokus navštívit kardinála Tomáška o loňských vánocích skončil stejně. Až podala jeho žádost o vízum kancelář francouzského prezidenta Mitteranda, mohl na Bílou neděli 2. dubna sloužit s kardinálem Tomáškem mši svatou ve svatovítské katedrále a pak přijmout bouřlivý hold zaplněného Hradčanského náměstí spolu s kardinálem Tomáškem a trnavským biskupem Sokolem. Ovšem, co je to ve srovnání s uragánem nadšení, jaké by vzbudil příjezd slovanského papeže na Hradčany! Ideologové strany i kádři policie, milice a StB, zocelené srpnovými, říjnovými a lednovými ostrými tréninky na Václavském náměstí, to už dávno zahánějí z obzoru svých představ jako upíra či jako představu o zemětřesení 9. stupně Richterovy stupnice. Dodnes si

vyčítají nedostatek bdělosti a ostražitosti, když v roce 1974 dovolili tehdejšímu krakovskému arcibiskupu kardinálu Wojtyłovi přijet do Litoměřic na pohřeb kardinála Trochty. Tehdy vrátili od hranic jen kardinála Vyšinského, to byl obávanější kalibr, a tomuto jen přitáhli uzdu. Nesměl sloužit „Requiem“ ani pohřbívát, jen přijmout z rukou jáhna Tělo Páně.

A teď nám chce zase narušovat těžce vybojovaný klid a pořádek - vzdychají. Vytáhne ze zapomenutí tu Anežku a chce ji 12. listopadu prohlásit za svatou. Už to patří téměř k definici komunistických orgánů, že jsou na štíru s dějinami a že rádi vymazávají z lidského povědomí nejen jednotlivé postavy z minulosti, jež ohrožují těžce slepovanou „vědeckost“ jejich světového názoru, ale i celá údobí.

Dcera českého krále Přemysla Otakara I., známá jako Anežka Česká, neupadla do zapomnutí, jak si přejí a jak o to usilují velkohubí kšeftaři se zářnou budoucností lidstva. Při drancování kláštera Na Františku v Praze za husitských válek zmizely beze stopy její ostatky a od té doby vyšly naprázdno všechny pokusy najít její hrob. Současní zahlasovatelé jejích stop používají vytříbenějších prostředků. Dali renovovat klášter Na Františku, ovšem pro účely Národní galerie. Umělecká díla mají zatlačit Anežčino jméno do propadlístě. Zatímco maďarští komunisté nadšeně objevují svatého Štěpána jako svého krále, citují ho vhod i nevhod a vracejí každou památku na něj na své původní místo, naše Anežka smí už jen mlčky přihlížet jako čestná stráž jezdecké sochy svatého Václava. Její skloněná hlava a ruce zkřížené na prsou, jak ji vymodeloval Myslbek, vyjadřují usebranost, ale i soucit s dcerami a syny českého národa, kteří se kolem ní na Václavském náměstí radují či trpí.

Dlouholetý leopoldovský vězeň, český básník Václav Reně, je oslovuje:

Anežka z rodu Přemyslova, sestřička chudých, sestra králů. Jde, s křížem buší beze slova o mrtvou skálu: Vy, sami v sebe zazdění, povstaňte v tomto znamení.

Ojedinělý hlas? A vynucený tepre za mřížemi? Co o ní fíkali její současníci a co pozdější staletí? Pro klarisky Na Františku byla „starší sestra“. Svatá Klára jí píše z dalekého Assisi čtyři listy. Objevil je v ambrosiánské knihovně Achille Ratti, pozdější papež Pius XI. Zakladatelka klarisek nazývá Anežku „královská nevěsto nebeského Ženicha“ a na prahu smrti jí vyznává své přátelství výrazem „polovina mé duše.“

Další současník, papež Řehoř IX. (1227 - 1241) ji v dopise Beatrici Kastilské charakterizuje titulem „služebnice nebeského krále a otrokyně všech.“ Její praneteř královna Eliška Přemyslovna usiluje o její svatořečení. Celou váhou své královské a císařské moci se o totéž zasazuje její syn Karel IV. Pokusy klarisek z Panenského Týna ztroskotají roku 1480 na nemožnosti nalézt Anežčino tělo v klášteře Na Františku, zpusťšeném od husitů. Pokusy v XV. a XVII. století se rozbíjejí o stejné úskalí, ale slouží k tomu, že stále roste úcta k této další ochránkyni českého národa a českého jazyka. Její blahorečení papežem Piem IX. roku 1874 je

ovocem té trvalé úcty. A v našem století nebylo jediného pražského arcibiskupa, který by se nezasazoval o její svatořečení. Snad nejvíce to leželo na srdci nově jmenovanému pražskému arcibiskupovi, bývalému vězni nacistického koncentračního tábora v Dachau, dr. Josefu Beranovi. Během svých dvou návštěv v Římě (v únoru 1947 a v listopadu 1948) jednal s tehdejší kongregací obřadů o možnosti svatořečení blahoslavené Anežky České. Bylo mu však namítáno, že by bylo zapotřebí důkladnějšího zpracování jejího života, poněvadž žádný z dosud předložených životopisů neodpovídá kritickým požadavkům historické komise.

Opět jako už mnohokrát v minulosti zasahují do průběhu kanonizačního procesu historické zvraty. Tentokrát je válka. Přišel jen únor 1948, pak internace dr. Berana, vypuzení ze země a jeho smrt v Římě (1969). Přestože neměl přístup do archivů, ani k novější literatuře týkající se Anežčiny doby, napsal o ní rozsáhlé dílo (460 stran): Nebýt nynějšího Petrova nástupce, asi by byla celá záležitost odsunuta na další desetiletí, přestože i kardinál Tomášek neustával naléhat. Teprve několikaletá práce dvou našich církevních historiků dr. Jaroslava Polce a dr. Jaroslava Němce vyhověla kritickým

požadavkům historické komise kanonizačního procesu. Něco přes rok trvalo teologické komisi zkoumání Anežčiny ctností a života. 13. března 1989 dali své „placet“ k jejímu svatořečení kardinálové shromáždění v tajné konsistoři. A v těchto dnech bylo oznámeno, že 12. listopadu 1989 - Deo dante adiuvante - se naplní touha sester klarisek z kláštera Na Františku v Praze, královny Elišky Přemyslovny i jejího syna Karla IV., touha tolika generací v zemích koruny svatováclavské sedmi dlouhých staletí. Jakousi jítěnkou pro ni byl list Jana Pavla II. kardinálu Tomáškovi u příležitosti 700. výročí její smrti (2.III.1982), kde ji papež, syn polského národa, nazval „jedním z posledních a nejkrásnějších květů prastarého vládnoucího rodu Přemyslovců.“

A to úchvatné, i když těžce vyslovitelné, snad nejlépe vyjádřil současný český básník Jaromír Hořec:

*Ve svaté službě vytrval v zemi mateřské
proti všem protivenstvím
jako bys ani nebyla útlou ženou
nýbrž břízou vzdorující
vichřlám i bleskům i potopám.*

Věz
že tvé jméno bude
v knize života.

Vatikán, duben 1989

Pout' do Říma na počest svatořečení Bl. Anežky České sponsorovaná Českou katolickou jednotou a Distriktním svazem NSČK v Clevelandu, Ohio

LISTOPAD 9 - 16, 1989

Letenka

do Říma a zpět z Clevelandu, Detroit a Pittsburghu.

Ubytování

6 nocí v hotelu Michelangelo, anebo v poutních domech.

Dvě jídla denně. Večeře na počest kardinála Tomáška a večeře na rozloučenou ve vinicích Frascati

Lístky na svatořečení v basilice sv. Petra a soukromou audienci u svatého Otce. Prohlídka Říma, zahrnující mši v basilice St. Mary Major, návštěva Nepomucena a hrobu kardinála Berana.

Dvoudenní zájezd do Assisi a Monte Casina s obědy.

Cestování v pohodlných autokarech, doprovázené anglicky a česky mluvícími průvodci.

Dárky na památku pro každého poutníka.

CENA \$1,345.00 *

Cena za osobu na dvojlůžkovém pokoji. Při ubytování v poutních domech cena cesty je o \$50.00 levnější.

* Ceny letů a cestovné je stanoveno při kursu dolaru dne 1. června 1989 a podléhá změně.

Velmi rádi Vám vyřídíme další cestování po Evropě a do Československa.

Další informace na:

L - N TRAVEL,

5923 Boradview Rd., Cleveland, OH 44134

(216) 749 - 7458

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

BOŽENA SÍRKOVÁ

POVÍDKY A ZKAZKY Z NOVÉ GUINEJE

(Pokračování z min. čísla)

XIRAJO A NUBIA

Na mořském břehu, proti sopce Manam, se protírá obrovská kokosová plantáž Nubia, která sousedí s velkou vesnicí téhož jména. Nubijští mají zvláštní nářečí, ale tančí a zpívají stejně rádi jako ostatní domorodci. O vánocích obvykle přispěje zaměstnavatel svým lidem trochou živobytí, aby si mohli uspořádat nějaký bohatý sing-sing, pozvat k němu přátele a při družném veselí oslavit narození Páně. Nubijský sing-sing bývá vždy čteně navštíven, domorodcům je známa štedrost zaměstnavatele, který mimo mladého býčka podaruje i nějakého vepřika. Slavnost je vždy zahájena vstupním tancem, který se nazývá » xirajo «. V nubijské domorodé hantýrce » xirajo « označuje motýla, který je totemem tamějších domorodců. Tento zvláštní tanec je vskutku pěkný. Tanečníci, ozdobeni barbarskou krásou, představují motýly. Těla mají natřena černou hlinkou, na zádech připevňují křídla jsou zhotovena z palmových vláken. Vlákna jsou dovedně sešita, rovněž černě natřena a konce křídel jsou upevněny k rukám tanečníků, kteří se v ladných křivkách uklánějí do stran, prohýbají se, ustupují vzad i vpřed a do rytmu bubnů pohybují křídly, tykadly a sáčkem. Muži tančí v kruhu, po stranách tančí dívky s pochodněmi, hlomozné víření bubnů znázorňuje bouři a v táhlé melodii se do nekonečna opakuje píseň o Xirajovi a Nubii.

Xirajo, xirajo ...

Nubia tě do záhuby svedla,
v cestu jasnou vrhla stíny,
vyvolala dědů hněv a pomstu bohů,
nezbavíš se nikdy viny.

Xirajo, xirajo ...

Zpronevěřils svatý totem,
kletbou poskvrnils náš kmen,
rozpoutal jsi zlou moc duchů,
kouzly jsi byl opředěn.

Xirajo, xirajo ...

Tvé tělo sžehl oheň blesku,
duše však kmenu vrácena,
Nubia, díl mezi běsi,
duše její — navždy ztracena.

Tanec znázorňuje tu starou báji kmene:

Před mnoho lety žil na břehu moře kmen Bia, jehož náčelníkem byl udatný Xirajo; bozi ho obdařili krásou, neobyčejnou silou a důmyslem. Každá bitva, kterou Xirajo vedl, skončila vítězně. Xirajo byl ctěn a vážen v širokém okolí, a mnozí náčelníci mu nabízeli svou dceru za manželku. Od útlého dětství byl Xirajo zasnouben se sličnou Zoranou z Manamu, ale svatbu odkládal, protože našel zalíbení v půvabné Nubii, své sestřenici. Rada starců bdi nad rodokmeny, rozhoduje o manželství každého jednotlivce v kmeni, přísně dbá, aby lidé stejného znaku a příbuzné krve nevstoupili v manželství, a přestoupí-li někdo nepsané zákony, je ze společného života vyhnán. Nubii i Xiraja zlobil motýl totem, ale oni nedbali výhrůžek a Xirajo veřejně prohlásil, že si vezme za ženu Nubii. Jeho rozhodnutí vzbudilo mezi lidmi úžas a rozhořčení. Někteří Xiraja bránili a přesvědčovali protivníky, že Xirajo je vyznamenán bohy, a proto že mu má být výjimečně povoleno, aby si vzal za ženu tu, která se mu líbí. Starci reptali, bránili svou moudrost i zákony a tvrdi-

li, že náčelník musí být příkladem svým lidem, a dohodli se, že ho vyženou právě tak, jako každého, kdo neuposlechne jejich nařízení. Xirajo však nedbal a určil den své svatby. Když se otec Zorany dověděl, co se chystá, přepadl jedné noci se svými lidmi kmen Bia. Té noci poprvé Xirajo bitvu prohrál, a než slunce vzešlo, zmizel tajemně i s Nubií z vesnice. Nikdo nevěděl, kam se poděl, jako by se země po nich slehla. Lidé však brzy poznali, že dokud byl náčelníkem Xirajo, byl jejich život mnohem spokojenější; nikdo se je neodvážil napadnout, nikdo si nedovolil ukrást ženu nebo dívku, protože Xirajo měl pud jak pes a vycítil předem úmysl nepřátel. Nově zvolený náčelník lidem nevyhovoval a mnozí se vydali do okolí, aby Xiraja našli a přivedli nazpátek. Všichni byli zajedno, že Nubia Xiraja napojila čarovným nápojem a očarovala. Xirajovi zazlivali, že dal přednost ženě před náčelnictvím. Starci věstili, že Xirajo se sám vrátí, až se ho zmocní touha po domově.

Xirajo s Nubií odjeli zatím kanoí na vzdálený ostrov Boam. U břehu kanoe ztroskotala, domorodci však je zachránili a přijali mezi sebe. Uplynulo několik let, ale manželé nikdy k novému domovu nepřilnuli. Xirajo nebyl spokojen s prací, která byla mu vykázána, těžce nesl, že se ze slavného náčelníka stal obyčejným kanaku (prostým vesničanem), a Nubia často potajmu plakávala steskem po domově. Marně čekal Xirajo, že ho bozi obdaří synem. Prvé dítě, holčička, byla tak slaboučká, že za několik hodin zemřela. Druhý byl syn, ale tak znetvořený, že ho „moudré ženy“ při zrození samy odpravily. Xirajo zmalomyslněl, Nubia byla nešťastná a oba zatažili po rodném hnízdě. Věděli, že je rada starců ani ostatní do svého středu nepřijmou, ale umínili si, že alespoň zpovzdálí shlédnou svůj rodný kraj

a tak potěší zarmoucenou duši. Rozloučili se s boamskými a kanoji se vydali na svízelnou cestu. Moře bylo bouřlivé a vzduté vlny házely kanoji jako ořechovou skořápkou, vítr zběsile svištěl a znemožňoval plavbu. Třetího dne však přece přistáli poblíž milované vsi. Bozi je nepřivítali žádným příznivým znamením. Vítr věstil bouří a po zachmuřeném nebi se křížovaly klikaté blesky. Xirajo nedbal zlých znamení a nabádal Nubii ke spěchu, aby doběhli k nejbližší chatrči, kde se ukryjí před deštěm. Nubia byla vzrušena právě tak jako Xirajo, v očích jí stály slzy a jen rozpačitě svého muže následovala. Než ještě doběhli k chatrči, spustil se prudký lijavec, a oba se ukryli pod divokým fíkovníkem, kde se obvykle odbývaly slavnosti. Nubia se vždy bouře nesmírně bála, Xirajo ji vzal proto za ruku a přitiskl se ke stromu. Náhle však sjel z nebe blesk, rozťal fíkovník vpůli a Nubii s Xirajem usmrtil. Když bouře utichla, šli se podívat vesničané, kam uhedlo. Pod posvátným stromem našli oba viníky, kteří zahynuli hněvem bohů. Strom dosud hořel žlutavými plamínky, k západu se klonilo rudé slunce a nad mrtvým tělem Xirajovým poletoval velký černý motýl. Vesničané s úctou přivítali duši Xirajovu, která se k nim vrátila v podobě motýla. Nubiinu duši při smutném obřadu prokleli na věčné časy.

Na Xiraju dosud tam lidé vzpomínají. Opěvují ho v písních a dětem vypravují o jeho udatných bitvách. Radě starců se dostalo zadostiučinění a Xirajova tvrdohlavost stala se odstrašující výstrahou všem, kteří neposlouchají rady moudrých kmetů.

Pan R., který později v oněch místech založil plantáž, pojmenoval ji Nubia, aby zvěčnil jméno nešťastné ženy alespoň na mapě.

(Pokračování přístě)

POLISH
NATIONAL
ALLIANCE
of the U.S of N.A.

Polish National Alliance President Edward J. Moskal hosted a luncheon June 8 at the Como Inn for 40 plus editors of the ethnic press and representatives of various ethnic organizations.

Fourth Estate editors of the following newspapers attended: American - Woche, Czech Daily Herald, El Imparcial, El Manama, Eintracht, Greek Press, Greek Star, India Aboard, India Tribune, Kalejdoskop (Polish), Korean Community Journal, Korea News, Korean Times, Latvian News, Philippine News, Polish American Journal, Zgoda, Sandara, Privista and Vilnis.

Representatives of ethnic groups included Czech, Spanish, German, Japanese, Slovenian, Lithuanian and Polish.

Mr. Moskal said he hoped this gathering would serve as a meeting of minds and meeting one another to so as to assist one another in time of need. Many promised to attend a future gathering when as agenda will be set. Since there was an uncertainty of attendance, no program was attempted. Now there is obvious great interest.

DO ČESKOSLOVENSKA 1989

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku a nebo z dalších míst USA za nejlevnější ceny.

Data odletů: 11. a 26. května, 8. a 22. června, 6. a 20. července, 3. a 17. srpna, 1. a 15. a 29. září.

Zájezdy jsou na 16, 21 a nebo na 30 dní pobytu, které mohou být prodlouženy dle Vaší potřeby, bez jakéhokoliv zvýšení.

Rovněž máme zájezdy do Vídně za velmi výhodné ceny.

Zájezdy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle, spolehlivě a levně. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZAX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům.

Nový výměnný kurs:

9.40 tuzexových bonů a 1 US dolar

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

Ani štedrá americká hospodářská výpomoc nepomohla Egyptu zlepšit jeho kritickou ekonomickou situaci

Stav egyptské ekonomie je stále málo nadějný a to už od dob socialistického Gamal Abdel Nassera v šedesátých letech, který chtěl učinit z Egypta socialistickou zemi. Jeho nástupce Anwar Sadat se v polovině sedmdesátých let pokoušel přivábit do země cizí investice, avšak neměl mnoho úspěchu. Proto nakonec dal přednost diplomatické cestě. S Izraelem podepsal v Camp David mírovou smlouvu, v důsledku čehož Egypt dostává od roku 1974 od USA bilionovou finanční vojenskou a ekonomickou výpomoc. Od roku 1974 do roku 1988 obdržel celkem 23 bilionů dolarů americké výpomoci, avšak nikdy jí nebylo náležitě užito k rozvoji egyptské ekonomie. Hlavně jí bylo užito k výzbroji egyptské armády a k štedrým vládním subvencím na základní životní potřeby egyptského lidu. Také byl znovu otevřen Suezský kanál a Egypt přešel od Izraele vlastnictví olejové těžby na Sinajském poloostrově. Pracovní síly z Egypta odcházejí stále dosud za prací do ciziny, zejména na Arabský poloostrov, odkud pak posílají domů svým rodinám část svých výdělků. Ani tyto všechny nové příznivé skutečnosti však nebyly s to vyvést Egypt z jeho velkých ekonomických těžkostí.

Hlavní problém Egypta: hodně lidí a málo místa

Egyptský průmysl zůstává jen málo rozvinutý. Všechny 50 milionů dnešních egyptských občanů je soustředěno na pouhých 4 procenta egyptského území, měřícího 386 tisíc čtverečních mil. To znamená, že 50 milionů lidí je seskupeno na území velkém asi jako čtyři pětiny Čech; tyto lidé se většinou žijí primitivním zemědělstvím. Ostatek země je pokryt nehostinnou pouští. Navíc tam pak ročně přibývá k životu více než další milion lidí, protože muslimské ženy mají vysokou porodnost. Nezaměstnanost tam dosahuje výše 20 až 30 procent.

Ve snaze zajistit výživu pro široké vrstvy obyvatelstva vláda silně subvencuje ceny základních životních potřeb; jinak by se život stal pro tamní lidové davu nesnesitelným. President Mubarak je nucen pokračovat v této politice, ačkoliv cizí věřitelé činí na Egypt nátlak, aby „dal své finance do pořádku“, zavedl reformy ekonomické strohosti a tak postupně vyšel ze svých ekonomických nesnází. Už president Sadat se sice pokoušel tyto reformy uskutečnit, avšak jeho snahy vyvolaly v Egyptě značné lidové bouře, takže nakonec musel od svého úmyslu upustit. Za Mubaraka se v roce 1986 vzbouřila policie, když vláda chtěla zvýšit její povinnosti bez zvýšení platů; samotná armáda musila být poslána k potlačení této revolty. Mubarak si z tohoto omezeného incidentu vzal ponaučení a ve své ekonomické politice reforem postupuje jen velmi obezřetně.

Přehnaná byrokracie

President Nasser se domníval, že ekonomické svízele budou v Egyptě snadno překonány, bude-li mít země dostatek univerzitních graduantů. Od jeho doby až dodnes každý mladý Egyptan má právo zdarma vystudovat na universitě a stát potom má povinnost poskytnout každému graduantu zaměstnání. Tímto se však ve skutečnosti ekonomické svízele země ještě více zkomplikovaly. Z 12 egyptských universit nyní každoročně vychází na 100.000 nových graduantů, kterým by egyptská vláda měla poskytnout práci. Při egyptské stagnující ekonomii je to však nemožné. Až do roku 1983 byli graduanti posíláni do vládní byrokracie, kde každé i sebepodřadnější místo bylo nakonec zaplněno lidmi s univerzitním vzděláním. Tak se egyptská byrokracie rozrostla do mamutích rozměrů, stala se nezváždnutelnou a ve skutečnosti brzdí ekonomický rozvoj. Veřejný sektor služeb proto zabírá ve státě neúměrně velké místo a nic neprodukuje. Tato zbytečná byrokracie silně zatěžuje egyptskou ekonomii. Od roku 1983 však jsou ve veřejném sektoru byrokracie prakticky všechna místa obsazena a tak vláda už nemůže plnit svůj závazek, poskytovat univerzitním graduantům práci. (Připomeňme zde, že podobného omylu se dopustil také ve střední Africe po obdržení nezávislosti Zair, který se také mylně domníval, že pouhým rozmnožením univerzitních graduantů ekonomie v zemi pozná automaticky velký rozmach. Záhy se však poznalo, že to nestačilo. Pro univerzitní graduanty nebyla pracovní místa, protože vládní nesmyslná ekonomická politika přivedla ještě více národní hospodářství do vážného úpadku. Nakonec byli univerzitní graduanti posíláni za učitele do obecných a středních škol. Dnes už je jich velký přebytek a mnozí z nich jsou bez práce. Už mnohokrát se ukázalo i jinde, že univerzitní absolventi nestačí k zajištění ekonomického rozkvětu v zemi, ale že je třeba řemeslníků, farmářů, obchodníků a pod-

nikatelů.) - Věřitelé Egypta naléhají na to, aby nadále byli na universitu připouštěni pouze ti nejlepší studenti, kteří si na svá studia mohou sami vydělat.

Velký zahraniční dluh Egypta

V době, kdy president Sadat svou diplomacií obdržel bilionovou US výpomoc, kdy se Egypt stal vlastníkem olejové těžby na Sinajském poloostrově, a začal vybírat stamilionové poplatky z užívání Suezského kanálu, se zdálo, že egyptské ekonomické problémy budou postupně vyřešeny. Proto Mezinárodní měnový fond a soukromé obchodní banky byly ochotny poskytnout Egyptu značné půjčky na celkový rozvoj jeho ekonomie. Tak zahraniční věřitelé půjčili Egyptu celkem 44 bilionů dolarů. Ani tato obrovská půjčka však problémy egyptské ekonomie nevyřešila, a to hlavně proto, že při velmi omezených ekonomických zdrojích zůstává těžko řešitelný problém užití 50 milionů lidí. Mubarakova vláda musí stále poskytovat velké subvence na základní potraviny a jiné životní potřeby. Jen ze svého zahraničního dluhu musí dnes Egypt zaplatit v úrocích 5 bilionů dolarů ročně. Na to všechno potřebuje další výpomoc ze strany USA a další půjčky do věřitelů. Tito všichni však dnes už ztrácejí svou trpělivost a důrazně požadují, aby Mubarakova vláda už konečně zavedla v Egyptě skutečné reformy: snížení vládních výdajů na subvence, všeobecné snížení životní úrovně (která už je bez tak velmi nízká) - a zavedení různých jiných forem šetření. Žádá se, aby všichni Egyptané se nyní „starali sami o sebe“ a nečekali na pomoc od státu, který si musí dát své finance do pořádku. Toto vyžadují nejen soukromé banky a Mezinárodní měnový fond, nýbrž také samotná vláda USA, která už je unavena stálým poskytováním Egyptu ekonomické a vojenské výpomoci, zatímco doma je voláno po vyrovnání obrovského schodku v národním rozpočtu, který nyní dosahuje výše 140 bilionů dolarů ročně. O této věci také mluvil president Bush s egyptským presidentem za jeho nedávné návštěvy ve Washingtoně. Mnozí US kongresníci si stěžují na to, že Mubarak slibuje jako o závod různé reformy a ujišťuje, že Egypt respektuje zásady svobodného trhu, že však pak se nic nestane. Vloni US kongres dočasně zabránil předání Egyptu čekané výpomoci ve výši 230 milionů dolarů, avšak pouze na krátký čas, protože byly obavy, že egyptský lid,

povzbuzený radikály, by se mohl začít bouřit. Odpůrci presidenta Mubaraka totiž čekají na vhodnou příležitost, aby otřásl jeho vládou a zbavili ho moci. Kdyby Mubarakův režim padl, pak by se zmocnili vládních otěží islámští fundamentalisté, včetně hnutí islámské posvátné války Jihad, které mělo na svědomí zavraždění presidenta Sadata v roce 1981 a „fandí“ iránskému Chomenimu.

Mubarak však už dnes dobře ví, že jej Západ nemůže nechat padnout a tak je klidný...

Mubarak mezitím dělá co může. Hledí si udobřit Západ tím, že spolu s USA a jordánským králem Husseinem se pokouší umírnit Palestince a povzbuzovat je na cestě k míru na Blízkém východě. Také doufá, že Egypt po svém opětovém přijetí do Arabské ligy 21. května bude nyní moci očekávat od arabských zemí finanční výpomoc. Nedávno navštívil Mubarak Saudskou Arábii, kde mu král Fahd slíbil štedrou finanční výpomoc. Přitom však Mubarak dobře ví, že Saudská Arábie nepůjčuje své peníze zdarma, nýbrž že čeká, že jí „tradičním způsobem“ budou z nich pravidelně placeny úroky na mezinárodních výši, a že půjčky budou vráceny v náležitých lhůtách.

Ačkoliv věřitelé, soukromé banky, US vláda a Mezinárodní měnový fond stále naléhavěji žádají, aby Egypt už energicky zahájil potřebné ekonomické reformy strohosti, Mubarak postupuje jen velmi opatrně, v obavě, že každý příliší spěch v této věci by vyvolal vzbouření egyptských chudých mas. Tak například nedávno byly v Egyptě ceny chleba zvýšeny a přitom bylo pouze oznámeno, že kvalita chleba byla „zlepšena“. Chléb dřívější kvality je sice ještě stále k dostání za staré ceny, avšak jeho kvalita je tak špatná, že lidé si začali kupovat pouze „zlepšený“ chléb za vyšší ceny. Podobné ceny gazolinu, elektřiny a topného oleje se začaly zvyšovat, avšak jen zvolna, jakoby „pokradmu“... Západní věřitelé však si tím nechtějí dát zastít oči a naléhají na provedení skutečných reforem a to bez dalších průtahů. Jinak hrozí, že Egypt už nedostane žádné další peníze. Mubarak však bere tyto hrozby „cum grano salis“. Ví totiž, že Západ by byl pramálo nadšen, kdyby jeho pro-západní režim padl a namísto něho byl v Egyptě nastolen režim, příznivý libyjskému Gadhafymu, anebo pro-iránský fundamentalistický režim, podobný režimu iránských ayatollů.

Our 105th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL 60546
PHONE: 442-5700

Koncert KARLA KRYLA
v Chicagu a Los Angeles na
videokazetách VHS i BETA,
magnetofonové pásky
jeho písní a jeho knihy

zasílá:

Miroslav KONVIČKA
12726 Archwood St.
North Hollywood,
CA 91606

Napište si o katalog!

VOICE OF THE NATION

Czech Festival & Slet in Omaha, NE

Every four years, athletes trained by the Czech organization, Sokol, gather for a sports competition of international dimensions. Called the Slet, this event will take place in Omaha for the first time. Running in conjunction with the Slet is the Czech Festival, a cultural celebration scheduled June 23, 24 and 25.

Performers and athletes from throughout the U.S., Canada and Europe will perform and/or compete. About 1,000 athletes, winners of local and regional competitions, will converge on Omaha the week of June 19 for competitions open to the public at the Holiday Inn Central.

Rhythmic gymnastics, a new entry to the last Olympics, will be a part of the competition. (Rhythmic gymnastics involves the use of hand apparatus such as balls, hoops and streamers.) A volleyball competition is another Sokol sport included in these competitions.

Saturday evening, around 600 of the athletes will fill the Omaha Civic Auditorium Arena and perform a massive physical fitness exhibition in the style of major sporting events. The University of Nebraska

gymnastics team will also perform.

Headlining the continuous entertainment on the two stages (one indoor and one outdoor) will be Vlasta, the International Polka Queen, who has appeared in the motion picture „Ferris Bueller's Day Off” and on the „Johnny Carson Show” and „Late Night with David Letterman”. Vlasta performs the accordion, sings and dances the polka. Another major performer will be the National Czech Pantomime Theatre from Czechoslovakia.

Color traditional Czech costumers will fill the festival site at the auditorium and on 17th Street next to the auditorium.

The smells and tastes of Czech tradition will also be in abundance with homemade dishes - roast pork with sauce, potato dumplings, sauerkraut, Bohemian sausage, hot pork sandwiches, kolaches, Pilsner beer and more.

Visitors to the Czech marketplace can choose from artifacts imported from Czechoslovakian hand-painted eggs, costumes, quilts, record albums, books and folk art. Demonstrators will show the „secrets” of cooking Czech dishes, special egg-painting techniques and other crafts and arts.

A special museum will display original Czechoslovakian artifacts like emblems, costumers, photographs, dolls and more.

The Slet and Czech Festival are hosted by Omaha's Sokol organizations. The Slet is sponsored by the American Sokol organization.

ARCHDIOCESE TO STUDY POSSIBLE SAINTHOOD OF LOCAL NUN

Marking a „first” for the Archdiocese of Chicago since his arrival in 1982, Cardinal Joseph Bernardin has appointed a Diocesan Tribunal to study the sanctity of a woman who died in Chicago in 1940.

In a formal document dated May 30, 1989, Cardinal Bernardin named a 10-member Diocesan Tribunal „for the Cause of the Beatification and Canonization of the Servant of God, Mother Maria Kaupas,” foundress of the Sisters of St. Casimir. The Tribunal will open its examination of Mother Maria's life and works during a 10 a.m. ceremony on Monday, June 12, at the Sisters of St. Casimir Motherhouse, 2601 W. Marguerite Road. (MEDIA MAY ATTEND.)

Bishop Alfred L. Abramowicz, Auxiliary Bishop of Chicago, will serve as Cardinal Bernardin's personal representative, chairing the Tribunal and directing its work. Other members, who will take their oaths of office during the June 12 ceremony, are Rev. Anthony J. Zakaras, Rev. Vito Mikolaitis, Rev. Msgr. Damasus Mozeris, Rev. John A. Rolek, Rev. Francis J. Kelpas, Rev. Thomas R. Kasputis, and three Sisters of St. Casimir - Sr. M. Christella Danish, Sr. M. Ferdinand Arzulaitis, and Sr. M. Edwarda Burdulis.

The Diocesan Tribunal will seek evidence that Mother Maria Kaupas led a life of „heroic virtue”. Members will take formal testimony from individuals who knew Mother Maria Kaupas, „will hear from other witnesses knowledgeable about her life, and will gather

documentation about her life. Included in this documentation will be a complete biography as well as any of Mother Maria's writings - public or private - which are known to exist or which may come to light. The entire fact-finding and documentary process may take as long as three years.

In requesting a Diocesan Tribunal to begin the beatification and canonization process for their foundress, the Sisters of St. Casimir also asked that Rev. John Kuzinskas, pastor of Nativity of the Blessed Virgin Mary Parish, be named Diocesan Postulator for the Cause of Mother Maria Kaupas. In this capacity, Fr. Kuzinskas will be responsible to seek out and present to the Tribunal those witnesses who are knowledgeable about the life of Mother Maria.

Born in Lithuania in 1880, Casimira Kaupas came to the United States in 1897 to be the housekeeper for her priest-brother Anthony. During her four years in Scranton, Pennsylvania, she met religious sisters for the first time and was attracted to the idea of a dedicated life in service to others.

Although she returned to Lithuania for some years, in 1905 she returned to Scranton and entered the novitiate of the Sisters Servants of the Immaculate Heart of Mary in preparation for establishing a new order of sisters. Upon completion of her training, she took the name Sister Maria and with two companions founded the Sisters of St. Casimir on August 29, 1907.

Concerned primarily with preserving and nurturing the faith of Lithuanian immigrants, the Sisters of St. Casimir became teachers and later, nurses and hospital administrators. The order moved to Chicago in 1911 where the sisters opened All Saints School in Roseland and founded St. Casimir Academy, the forerunner of today's Maria High School. The Academy/High School site has also served through the years as the Motherhouse of the Sisters

of St. Casimir.

Mother Maria Kaupas directed the community life and apostolic service of the Sisters of St. Casimir from their Chicago Motherhouse until her death in 1940. Only three years later, Cardinal Samuel A. Stritch approved a prayer to be said for the beatification of Mother Maria Kaupas.

Cardinal Bernardin's appointment of the Diocesan Tribunal and the designation of Mother Maria as a „Servant of God” marks a significant step in the Roman Catholic process of canonization. (Canonization is the Church's declaration that an individual has achieved sanctity and union with God in heaven and is, therefore, worthy of imitation and veneration by all members of the Church.)

Establishment of the Tribunal was preceded by informal fact-finding followed by a petition to Rome for permission to begin formal proceedings. On September 6, 1988, the Vatican Congregation for the Causes of the Saints gave permission for the establishment of the Diocesan Tribunal.

The last Diocesan Tribunal in the Archdiocese of Chicago was appointed by Cardinal John Cody in 1979 to examine the life and sanctity of Mother Mary Theresa Dudzik, foundress of the Franciscan Sisters of Chicago. That Tribunal finished its work in 1981, and Mother Dudzik's case is now in the hands of the Vatican Congregation for the Causes of the Saints.

Bishop Abramowicz headed this earlier Diocesan Tribunal, and Fr. John Rolek served as Notary. Both will serve in the same capacities on the current Diocesan Tribunal concerning Mother Maria.

NOTE TO MEDIA:

News media are welcome to attend and cover the formal opening ceremonies of the Diocesan Tribunal.

In the company of many Sisters of St. Casimir, the Tribunal members will sign the formal documents commissioning the Tribunal, make a profession of faith, and take an oath of secrecy about the testimony of witnesses. Bishop Abramowicz will offer some reflections and the prayer for beatification will be said.

WHERE: Motherhouse Chapel, 2601 W. Marguerite
WHEN: 10 a.m., Monday, June 12, 1989

PŮJČOVNA
českých i amerických filmů
a Nintendo Games
OTEVŘENA DENNĚ
6114 Cermak Rd.,
CICERO, IL. 60650
(312) 652-8857

HUDEBNÍ NÁSTROJE
zasíláme do Československa
expresně v cenách Záp. Berlína.
Volejte v USA
od 7 - 10 hod. večer
„Žák music export”
718 - 720 - 7058

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální
osobní a školní doklady,
které mohou zároveň notářsky
ověřit a potvrdit.
Píště na adresu:

I. O. KOVÁŘ
P. O. BOX 313
Riverside, IL. 60546
nebo volejte:
(312) - 442 - 7115

599-1372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKY
vstupky, vyučení sklenářů a dědy a otce v Československu

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchajte v celém „Chicagoland”
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM”,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové